

I. DISPOSICIÓN XERAIS

MINISTERIO DE FACENDA E FUNCIÓN PÚBLICA

- 15843** *Real decreto 1075/2017, do 29 de decembro, polo que se modifican o Regulamento do imposto sobre o valor engadido, aprobado polo Real decreto 1624/1992, do 29 de decembro, o Regulamento do imposto sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados, aprobado polo Real decreto 828/1995, do 29 de maio, o Regulamento dos impostos especiais, aprobado polo Real decreto 1165/1995, do 7 de xullo, o Regulamento do imposto sobre os gases fluorados de efecto invernadoiro, aprobado polo Real decreto 1042/2013, do 27 de decembro, o Regulamento polo que se regulan as obrigacións de facturación, aprobado polo Real decreto 1619/2012, do 30 de novembro, o Real decreto 3485/2000, do 29 de decembro, sobre franquías e exencións en réxime diplomático, consular e de organismos internacionais e de modificación do Regulamento xeral de vehículos, aprobado polo Real decreto 2822/1998, do 23 de decembro, e o Real decreto 1065/2007, do 27 de xullo, polo que se aproba o Regulamento xeral das actuacións e os procedementos de xestión e inspección tributaria e de desenvolvemento das normas comúns dos procedementos de aplicación dos tributos.*

I

Este real decreto introduce modificacións no Regulamento do imposto sobre o valor engadido, aprobado polo Real decreto 1624/1992, do 29 de decembro; no Regulamento do imposto sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados, aprobado polo Real decreto 828/1995, do 29 de maio; no Regulamento dos impostos especiais, aprobado polo Real decreto 1165/1995, do 7 de xullo; no Regulamento do imposto sobre os gases fluorados de efecto invernadoiro, aprobado polo Real decreto 1042/2013, do 27 de decembro; no Regulamento polo que se regulan as obrigacións de facturación, aprobado polo Real decreto 1619/2012, do 30 de novembro; no Real decreto 3485/2000, do 29 de decembro, sobre franquías e exencións en réxime diplomático, consular e de organismos internacionais e de modificación do Regulamento xeral de vehículos, aprobado polo Real decreto 2822/1998, do 23 de decembro, e no Real decreto 1065/2007, do 27 de xullo, polo que se aproba o Regulamento xeral das actuacións e dos procedementos de xestión e inspección tributaria e de desenvolvemento das normas comúns dos procedementos de aplicación dos tributos.

Con carácter xeral, estas modificacións inciden no ámbito procedemental e xestor e, en determinados supostos, abordan actualizacións normativas necesarias para adecuar a normativa á vixente realidade social e económica.

Este real decreto consta de sete artigos, unha disposición transitoria, unha disposición derogatoria e dúas disposicións derradeiras.

II

Desde o pasado 1 de xullo os empresarios e profesionais e outros suxeitos pasivos do imposto sobre o valor engadido cuxo período de liquidación coincida co mes natural utilizan o novo sistema de xestión dos libros de rexistro do imposto sobre o valor engadido a través da sede electrónica da Axencia Estatal de Administración Tributaria, que foi introducido no noso ordenamento xurídico polo Real decreto 596/2016, do 2 de decembro, para a modernización, mellora e impulso do uso de medios electrónicos na xestión do imposto sobre o valor engadido, polo que se modifican o Regulamento do imposto sobre o valor engadido, aprobado polo Real decreto 1624/1992, do 29 de decembro, o Regulamento xeral das actuacións e dos procedementos de xestión e inspección tributaria

e de desenvolvemento das normas comúns dos procedementos de aplicación dos tributos, aprobado polo Real decreto 1065/2007, do 27 de xullo, e o Regulamento polo que se regulan as obrigacións de facturación, aprobado polo Real decreto 1619/2012, do 30 de novembro.

Este novo sistema, coñecido como a subministración inmediata de información, supón unha importante aposta pola modernización da xestión do imposto, polo impulso da facturación electrónica e, fundamentalmente, pola redución das cargas administrativas dos suxeitos pasivos, baixo a premisa de que a tecnoloxía debe estar ao servizo dos contribuíntes do imposto e o cumprimento das obrigacións tributarias se debe basear na necesaria confianza recíproca entre estes últimos e a Administración tributaria.

Para facilitar a adopción do novo sistema de xestión de libros de rexistro a determinados colectivos ou sectores de actividade que precisan dunha maior especialidade no referente á aplicación do novo modelo de xestión tributaria, cómpre unha modificación do Regulamento do imposto para permitir que a Axencia Estatal de Administración Tributaria poida autorizar en determinados supostos, logo de solicitude dos interesados, que non consten todas as mencións ou toda a información referida nos libros de rexistro do imposto, ou a realización de asentos resumo de facturas en condicións distintas das sinaladas con carácter xeral, cando se aprecie que as prácticas comerciais ou administrativas do sector de actividade de que se trate o xustifiquen.

Por outra parte, aclárase que, no procedemento xeral para a realización de asentos resumo, as facturas deben terse expedido en igual data, sen prexuízo de que a devindicación das operacións se produciase dentro dun mesmo mes natural.

Así mesmo, derivado da súa propia regulación, establécese que nas operacións acollidas ao réxime especial dos bens usados, obxectos de arte, antigüidades e obxectos de colección e ao réxime especial das axencias de viaxes, debe anotarse nos libros de rexistro o importe total da operación.

Tamén se realiza unha serie de axustes técnicos en materia de prazos para a remisión electrónica dos rexistros de facturación para as operacións a que sexa de aplicación o réxime especial do criterio de caixa e para a comunicación da rectificación das anotacións rexistradas que queda referenciada ao momento en que o obrigado tributario teña constancia do erro. Igualmente, cómpre precisar que o prazo de remisión quedará referenciado á data en que se realizase a operación que non estivo suxeita ao imposto, pola cal se debería ter expedido factura, e ao propio prazo da súa expedición ou, de ser o caso, do seu rexistro contable, cando se trate de facturas rectificativas.

Coa intención de favorecer a implantación do novo sistema, mantense o período de liquidación trimestral para aqueles suxeitos pasivos que opten voluntariamente á súa aplicación, que como consecuencia da opción terían pasado a declarar o imposto con periodicidade mensual.

Con independencia do anterior, analizada a mellora do procedemento de devolución a viaxeiros que supuxo optar á súa tramitación mediante un sistema electrónico de reembolso previsto no aludido Real decreto 596/2016, do 2 de decembro, realízase unha serie de axustes técnicos no procedemento, de tal forma que o referido sistema electrónico pasa a ser obrigatorio, ben que até o 1 de xaneiro de 2019 poderá utilizarse tamén a factura expedida polo provedor.

Por outra parte, incorpórase unha modificación do Regulamento do imposto referente ao réxime de control dos suxeitos pasivos acollidos ao réxime especial do grupo de entidades para adaptalo á nova regulación contida na Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, en materia de interrupción xustificada e de dilacións por causa non imputable á Administración en actuacións de comprobación tributaria no ámbito das entidades que conforman o grupo.

Para dar cumprimento á Sentenza do Tribunal Supremo 418/2016, do 9 de febreiro de 2016, que declarou nula por discriminatoria a regulación contida no Regulamento do imposto para o exercicio da opción para acollerse ao réxime de diferimento do imposto na importación, por excluír do seu exercicio os suxeitos que tributan exclusivamente ante

unha Administración tributaria foral, inclúense estes suxeitos pasivos e regúlase o procedemento para o exercicio da citada opción.

Por outra parte, con carácter xeral, establécese que os suxeitos pasivos poderán optar ao réxime de diferimento do imposto á importación durante o mes de novembro do ano anterior a aquel en que deba producir efecto. Non obstante, para permitir que os suxeitos pasivos que tributan exclusivamente ante unha Administración tributaria foral poidan optar para a súa aplicación no ano 2018 fóra do prazo xeral, inclúese neste real decreto unha disposición transitoria para o efecto.

III

No Regulamento do imposto sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados introdúcese un procedemento de autoliquidación para os supostos de adquisicións de gran número de bens mobles a particulares por parte de empresarios ou profesionais de maneira continuada no tempo, para que poidan incluír en liquidacións mensuais unha liquidación comprensiva das transmisións de todo un mes. Tamén se introduce un novo medio de acreditación da presentación e, de ser o caso, pagamento do imposto, ante a oficina xestora competente, para os contribuíntes que deban tributar á Administración tributaria do Estado. Ademais, derrégase unha serie de preceptos do citado regulamento, nuns casos por estaren xa abrogados por normas legais de maneira tácita, clarificando así a súa non aplicabilidade, e noutros, como consecuencia de que o seu contido é contrario ao réxime establecido na Lei 22/2009, do 18 de decembro, pola que se regula o sistema de financiamento das comunidades autónomas de réxime común e cidades con estatuto de autonomía e se modifican determinadas normas tributarias.

IV

A Lei 39/2015, do 1 de outubro, do procedemento administrativo común das administracións públicas, deu un novo impulso á utilización das novas tecnoloxías nas relacións administrativas. Neste contexto, a modificación do Regulamento dos impostos especiais incorpora modificacións para dar cumprimento ao dereito dos cidadáns a se relacionaren electronicamente coas administracións públicas, á vez que incorpora melloras na xestión e control dos impostos especiais de fabricación.

Como consecuencia diso, efectúanse as modificacións oportunas para que a xestión dos libros de contabilidade exixidos regulamentariamente mediante un sistema contable en soporte informático se realice a través da sede electrónica da Axencia Estatal de Administración Tributaria. Así mesmo, logo de autorización da oficina xestora, permítese a aqueles que non estean obrigados a levar a contabilidade mediante un sistema contable en soporte informático que poidan presentar os seus libros de contabilidade regulamentaria a través da dita sede.

Adicionalmente, posto que as actuais precintas que se incorporan nas bebidas derivadas manteñen, practicamente sen modificación, o seu deseño desde o ano 1992, e que a fraude fiscal neste ámbito vén dada pola comercialización de produtos sen precintas, pola utilización de marcas fiscais falsas e, especialmente, pola reutilización de precintas, establécese un novo sistema de precintas que incorpora un código electrónico de seguridade capaz de almacenar os datos relativos á rastrexabilidade do produto e así facilitar o seu seguimento e rastrexo co obxecto de acabar co comercio ilícito das bebidas derivadas.

Nesta mesma liña e para dar continuidade ao procedemento de control informatizado dos movementos dos produtos obxecto dos impostos especiais de fabricación (EMCS-Excise Movement and Control System) iniciado co Real decreto 191/2010, do 26 de febreiro, polo que se modifica o Regulamento dos impostos especiais, aprobado polo Real decreto 1165/1995, do 7 de xullo, para as circulacións intracomunitarias, e continuado co Real decreto 1715/2012, do 28 de decembro, polo que se modifica o Regulamento dos impostos especiais, aprobado polo Real decreto 1165/1995, do 7 de xullo, e se introducen outras disposicións relacionadas co ámbito tributario, para as circulacións internas

considérase oportuno implantar un procedemento similar ao EMCS para o procedemento de vendas en ruta.

Tamén se incorporan modificacións exixidas pola necesaria actualización da normativa para a súa adaptación aos novos procesos industriais e comerciais, así como para o cumprimento dos permanentes obxectivos de simplificar procedementos e reducir formalidades. Exemplos destacados do anterior poden ser a modificación dada ao procedemento de circulación intracomunitaria denominado «vendas a distancia», a redución de garantías para pequenas cantidades de bebidas en réxime suspensivo con destino ao ámbito territorial comunitario non interno, a implantación da posibilidade de que todos os produtos incluídos no ámbito obxectivo do imposto sobre hidrocarburos destinados a un depósito fiscal para mesturarse neste con outros produtos obxecto do imposto poida realizarse no buque que transporta os referidos produtos ou a non existencia de presentación de autoliquidacións do imposto especial sobre a electricidade por parte daqueles contribuíntes que non sexan comercializadores ou distribuidores naqueles períodos en que a cota que haxa que ingresar sexa cero euros.

Finalmente, dado que segundo a Sentenza do Tribunal de Xustiza da Unión Europea do 6 de abril de 2017, no asunto C638/15, o tabaco cortado ou fraccionado doutra forma, fiado ou prensado en placas, que poida fumarse sen transformación industrial ulterior ten a consideración de elaborado do tabaco comprendido no ámbito obxectivo do imposto sobre os elaborados do tabaco, resulta necesario establecer normas específicas de control para aqueles establecementos en que se leve a cabo a primeira transformación do tabaco cru.

V

Respecto ao Regulamento do imposto sobre os gases fluorados de efecto invernadoiro, en prol dun máis efectivo control do imposto, modifícase a declaración recapitulativa de operacións e especifícase onde debe conservarse o libro de rexistro de existencias, á vez que se suprime a obrigaón de presentar unha declaración subscria ou, de ser o caso, unha comunicación subscria para o desfrute de determinados beneficios fiscais.

VI

A modificación do Regulamento polo que se regulan as obrigaóns de facturación ten como finalidade a ampliación da competencia da Axencia Estatal de Administración Tributaria en materia de autorización dos procedementos de rectificación de facturas. Ademais, realízase un axuste técnico no referente ao prazo para a remisión das facturas rectificativas.

Por outra parte, actualízase o réxime de facturación de determinadas prestacións de servizos en cuxa realización interveñen axencias de viaxes en nome e por conta doutros empresarios ou profesionais, para incluír novos servizos aos cales será aplicable este procedemento especial de facturación, unha vez que, implantado o novo sistema de xestión dos libros de rexistro do imposto sobre o valor engadido a través da sede electrónica da Axencia Estatal de Administración Tributaria, se garante o necesario control das operacións.

VII

Tamén incorpora este real decreto unha revisión do Real decreto 3485/2000, que regula as franquías e exencións en réxime diplomático, consular e dos organismos internacionais e o procedemento para a súa aplicación. Esta norma cumpriu eficazmente a función de ser un texto único que efectúa o desenvolvemento regulamentario de forma sistemática e con unidade de criterio para todos os tributos afectados pola franquía ou a exención do imposto sobre o valor engadido.

Agora ben, desde a súa aprobación produciuse unha serie de cambios normativos no ámbito da Unión Europea que obrigan a unha actualización do procedemento para facer plenamente efectiva a exención. En efecto, o Regulamento de execución (UE) n.º 282/2011

do Consello, do 15 de marzo de 2011, polo que se establecen disposicións de aplicación da Directiva 2006/112/CE, relativa ao sistema común do imposto sobre o valor engadido, de eficacia directa sen necesidade de transposición polos Estados membros, recolle un certificado de exención común para os Estados membros, para as entregas de bens e prestacións de servizos realizadas no marco de acordos diplomáticos ou consulares ou que se destinen a organismos internacionais. Este regulamento converteu en dereito positivo unha directriz unánime do Comité do IVE do ano 1996, que España incorporara ao seu ordenamento mediante a Orde EHA/1729/2009, do 25 de xuño, pola que se aproba o modelo de certificado de exención do imposto sobre o valor engadido e dos impostos especiais nas entregas de bens e prestacións de servizos realizadas no marco das relacións diplomáticas e consulares e nas destinadas a organizacións internacionais ou ás Forzas Armadas de Estados membros que formen parte do Tratado do Atlántico Norte, distintos de España, e se aproba o sobre de envío de autoliquidacións do IVE.

Por outra parte, desde o ano 2000 aprobáronse numerosos convenios internacionais e acordos de sede de organismos internacionais que estableceron as súas oficinas en España, coa conseguinte necesidade de regular as relacións das citadas oficinas co Estado español co obxecto de dispor dun marco normativo máis amplo que permita facer fronte ás distintas situacións que se poden presentar. Desta forma, amplíase a exención a certos servizos, como os de seguridade, limpeza, consultoría e tradución, para atender as necesidades das representacións diplomáticas, oficinas consulares e organismos internacionais e, ademais, favorécese a reciprocidade de trato para as representacións diplomáticas e consulares de España noutros países.

Así mesmo, soluciónanse certas dúbidas interpretativas e carencias que se puxeron de manifesto nos anos transcorridos desde a aprobación do real decreto.

VIII

Por último, a modificación que se introduce no Real decreto 1065/2007, do 27 de xullo, polo que se aproba o Regulamento xeral das actuacións e dos procedementos de xestión e inspección tributaria e de desenvolvemento das normas comúns dos procedementos de aplicación dos tributos, obedece á necesidade de establecer os efectos da falta de resolución en prazo da solicitude de autorización do procedemento de rectificación de facturas.

IX

Na tramitación deste real decreto, en cumprimento do establecido na Lei 50/1997, do 27 de novembro, do Goberno, solicitouse o informe de diversas organizacións, así como das comunidades autónomas e das entidades locais.

Este real decreto, de conformidade co preceptuado no artigo 129 da Lei 39/2015, do 1 de outubro, do procedemento administrativo común das administracións públicas, elaborouse con adecuación aos principios de necesidade, eficacia, proporcionalidade, seguridade xurídica, transparencia e eficiencia.

Este real decreto dítase en exercicio das respectivas habilitacións legais contidas nos regulamentos que son obxecto de modificación e ao abeiro do disposto no artigo 149.1.14.^a da Constitución, que atribúe ao Estado a competencia en materia de facenda xeral.

Na súa virtude, por proposta do ministro de Facenda e Función Pública, de acordo co Consello de Estado e logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 29 de decembro de 2017,

DISPOÑO:

Artigo primeiro. *Modificación do Regulamento do imposto sobre o valor engadido, aprobado polo Real decreto 1624/1992, do 29 de decembro.*

Introdúcense as seguintes modificacións no Regulamento do imposto sobre o valor engadido, aprobado polo Real decreto 1624/1992, do 29 de decembro.

Un. Modifícase a letra B) do ordinal 2.º do número 1 do artigo 9, que queda redactada da seguinte forma:

«B) Entregas en réxime de viaxeiros.

O cumprimento dos requisitos establecidos pola Lei do imposto para a exención destas entregas axustarase ás seguintes normas:

a) A exención só se aplicará respecto das entregas de bens documentadas en factura.

b) A residencia habitual dos viaxeiros acreditarase mediante o pasaporte, documento de identidade ou calquera outro medio de proba admitido en dereito.

c) O vendedor deberá expedir a correspondente factura e o documento electrónico de reembolso dispoñible na sede electrónica da Axencia Estatal de Administración Tributaria, nos cales se consignarán os bens adquiridos e, separadamente, o imposto que corresponda.

No documento electrónico de reembolso deberá consignarse a identidade, a data de nacemento e o número de pasaporte ou, de ser o caso, o número do documento de identidade do viaxeiro.

d) Os bens deberán saír do territorio da Comunidade no prazo dos tres meses seguintes a aquel en que se efectuase a entrega.

Para tal efecto, o viaxeiro presentará os bens na alfándega de exportación, que acreditará a saída mediante o correspondente visado no documento electrónico de reembolso. Este visado realizarase por medios electrónicos cando a alfándega de exportación se encontre situada no territorio de aplicación do imposto.

e) O viaxeiro remitirá o documento electrónico de reembolso visado pola alfándega ao provedor, quen lle devolverá a cota repercutida no prazo dos quince días seguintes mediante cheque, transferencia bancaria, aboamento en tarxeta de crédito ou outro medio que permita acreditar o reembolso.

O reembolso do imposto poderá efectuarse tamén a través de entidades colaboradoras, autorizadas pola Axencia Estatal de Administración Tributaria. Ao ministro de Facenda e Función Pública corresponderalle determinar as condicións a que se axustará a operativa de tales entidades e o importe das súas comisións.

Os viaxeiros presentarán os documentos electrónicos de reembolso visados pola alfándega ás ditas entidades, que aboarán o importe correspondente, facendo constar a conformidade do viaxeiro.

Posteriormente, as referidas entidades remitirán os documentos electrónicos de reembolso en formato electrónico aos provedores, que estarán obrigados a efectuar o correspondente reembolso.

O provedor ou, de ser o caso, a entidade colaboradora deberán comprobar o visado do documento electrónico de reembolso na sede electrónica da Axencia Estatal de Administración Tributaria e fará constar electronicamente que o reembolso se fixo efectivo.»

Dous. Modifícase o artigo 61 sexies, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 61 sexies. *Procedementos de control.*

1. A comprobación da entidade dominante e do grupo de entidades realizarase nun único procedemento, que incluíra a comprobación das obrigacións tributarias do grupo e da entidade dominante obxecto do procedemento.

2. En cada entidade dependente que sexa obxecto de comprobación como consecuencia da comprobación dun grupo de entidades desenvolverase un único procedemento. Este procedemento incluíra a comprobación das obrigacións tributarias que derivan do réxime de tributación individual do imposto sobre o valor engadido e as demais obrigacións tributarias obxecto do procedemento e incluíra actuacións de colaboración respecto da tributación do grupo polo réxime do grupo de entidades.

3. De acordo co previsto no artigo 68.1.a) da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, o prazo de prescrición do imposto sobre o valor engadido do grupo de entidades interromperase:

a) Por calquera actuación de comprobación realizada coa entidade dominante do grupo respecto ao imposto sobre o valor engadido.

b) Por calquera actuación de comprobación relativa ao imposto sobre o valor engadido realizada con calquera das entidades dependentes, sempre que a entidade dominante do grupo teña coñecemento formal das ditas actuacións.

4. As circunstancias a que se refiren os números 4 e 5 do artigo 150 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, en relación co procedemento inspector, así como as interrupcións xustificadas e as dilacións por causas non imputables á Administración tributaria, en relación co resto de procedementos tributarios, que se produzan no curso das actuacións seguidas con calquera entidade do grupo afectarán o prazo de duración do procedemento seguido cerca da entidade dominante e do grupo de entidades, sempre que a entidade dominante teña coñecemento formal diso. A concorrencia das ditas circunstancias non impedirá a continuación das actuacións relativas ao resto de entidades integrantes do grupo.

O período de extensión do prazo a que se refire o artigo 150.4 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, calcularase para a entidade dominante e o grupo tendo en conta os períodos non coincidentes solicitados por calquera das entidades integradas no grupo de entidades. As sociedades integradas no grupo de entidades poderán solicitar até 60 días naturais para cada un dos seus procedementos, pero o período polo que se estenderá o prazo de resolución do procedemento da entidade dominante e do grupo non excederá no seu conxunto os 60 días naturais.

5. A documentación do procedemento seguido cerca de cada entidade dependente desagregarase, para efectos da tramitación, da seguinte forma:

a) Un expediente relativo ao imposto sobre o valor engadido, en que se incluíra a dilixencia resumo a que se refire o artigo 98.3.g) do Regulamento xeral das actuacións e dos procedementos de xestión e inspección tributaria e de desenvolvemento das normas comúns dos procedementos de aplicación dos tributos, aprobado polo Real decreto 1065/2007, do 27 de xullo. Este expediente remitirase ao órgano que estea desenvolvendo as actuacións de comprobación da entidade dominante e do grupo de entidades.

b) Outro expediente relativo ás demais obrigacións tributarias obxecto do procedemento.

6. A documentación do procedemento seguido cerca da entidade dominante do grupo desagregarse, para efectos da súa tramitación, da seguinte forma:

- a) Un expediente relativo ao imposto sobre o valor engadido do grupo de entidades, que incluíra as dilixencias resumo a que se refire o número anterior.
- b) Outro expediente relativo ás demais obrigacións tributarias obxecto do procedemento.»

Tres. Modifícase o número 5 do artigo 62, que queda redactado da seguinte forma:

«5. O Departamento de Xestión Tributaria da Axencia Estatal de Administración Tributaria poderá autorizar, logo das comprobacións que considere oportunas:

a) A substitución dos libros de rexistro mencionados no número 1 deste artigo por sistemas de rexistro diferentes, así como a modificación dos requisitos exixidos para as anotacións rexistradas, sempre que respondan á organización administrativa e contable dos empresarios ou profesionais ou suxeitos pasivos e, ao mesmo tempo, quede garantida plenamente a comprobación das súas obrigacións tributarias polo imposto sobre o valor engadido.

b) Que nos libros de rexistro de facturas expedidas e recibidas non consten todas as mencións ou toda a información referida no número 3 ou no número 4, dos artigos 63 e 64 deste regulamento, respectivamente, así como a realización de asentos resumo con condicións distintas das sinaladas no número 4 ou no número 5, respectivamente, dos referidos artigos deste regulamento, cando aprecie que as prácticas comerciais ou administrativas do sector de actividade de que se trate, ou ben as condicións técnicas de expedición das facturas, xustificantes contables e documentos de alfándegas, dificulten a consignación de tales mencións e información.

Estas autorizacións serán revogables en calquera momento.»

Catro. Modifícanse os números 3 e 4 do artigo 63, que quedan redactados da seguinte forma:

«3. No libro de rexistro de facturas expedidas inscribíranse, unha por unha, as facturas expedidas e consignáranse o número e, de ser o caso, a serie, a data de expedición, a data de realización das operacións, en caso de que sexa distinta da anterior, o nome e apelidos, a razón social ou denominación completa e o número de identificación fiscal do destinatario, a base impositiva das operacións, determinada conforme os artigos 78 e 79 da Lei do imposto e, de ser o caso, o tipo impositivo aplicado e, opcionalmente, tamén a expresión «IVE incluído», a cota tributaria e se a operación se efectuou conforme o réxime especial do criterio de caixa, caso en que se deberán incluír as mencións a que se refire o número 1 do artigo 61 decies deste regulamento.

No caso das persoas e entidades a que se refire o artigo 62.6 deste regulamento, incluírase ademais a seguinte información:

a) Tipo de factura expedida, con indicación de se se trata dunha factura completa ou simplificada.

Os campos de rexistro electrónico que se aproben por orde do ministro de Facenda e Función Pública poderán exixir que se inclúan outras especificacións que sirvan para identificar determinadas facturas, como o caso das facturas expedidas por terceiros, así como a identificación daqueles recibos e doutros documentos de uso no exercicio da actividade empresarial ou profesional a que se refiren o artigo 16.1 e a disposición adicional primeira do Regulamento polo que se regulan as obrigacións de facturación, aprobado polo Real decreto 1619/2012, do 30 de novembro.

b) Identificación, de ser o caso, de se se trata dunha rectificación rexistral a que se refire o artigo 70 deste regulamento.

c) Descrición das operacións.

d) No caso de facturas rectificativas, deberanse identificar como tales e incluírán a referencia á factura rectificada ou, de ser o caso, as especificacións que se modifican.

e) No caso de facturas que se expidan en substitución ou troca de facturas simplificadas expedidas con anterioridade, incluírase a referencia da factura que se substitúe ou da que se troca ou, de ser o caso, as especificacións que se substitúen ou trocan.

f) As mencións a que se refiren o artigo 51 quáter e o número 2 do artigo 61 quinquies deste regulamento, e as letras j) e l) a p) do número 1 do artigo 6 do Regulamento polo que se regulan as obrigacións de facturación, aprobado polo Real decreto 1619/2012, do 30 de novembro.

g) Período de liquidación das operacións que se rexistran a que se refiren as facturas expedidas.

h) Indicación de que a operación non se encontra, de ser o caso, suxeita ao imposto sobre o valor engadido.

i) No caso de que a factura fose expedida en virtude dunha autorización en materia de facturación das previstas no Real decreto 1619/2012, do 30 de novembro, polo que se regulan as obrigacións de facturación, incluírase a referencia á autorización concedida.

j) No caso das operacións a que sexa de aplicación o réxime especial dos bens usados, obxectos de arte, antigüidades e obxectos de colección, deberá consignar o importe total da operación.

k) No suposto das operacións a que sexa de aplicación o réxime especial das axencias de viaxes, deberá consignar o importe total da operación.

O ministro de Facenda e Función Pública poderá mediante orde ministerial determinar que, xunto co anterior, se inclúa aqueloutra información con transcendencia tributaria a que se refiren os artigos 33 a 36 do Regulamento xeral das actuacións e dos procedementos de xestión e inspección tributaria e de desenvolvemento das normas comúns dos procedementos de aplicación dos tributos, aprobado polo Real decreto 1065/2007, do 27 de xullo.

4. A anotación individualizada das facturas a que se refire o número anterior poderase substituír pola de asentos resumo en que se farán constar a data na cal se expediron, a base impositiva global correspondente a cada tipo impositivo, os tipos impositivos, a cota global de facturas numeradas correlativamente e expedidas na mesma data, os números inicial e final destas e se as operacións se efectuaron conforme o réxime especial do criterio de caixa, caso en que se deberán incluír as mencións a que se refire o número 1 do artigo 61 decies deste regulamento, sempre que se cumpran simultaneamente os seguintes requisitos:

a) Que nas facturas expedidas non sexa preceptiva a identificación do destinatario, conforme o disposto polo Regulamento polo que se regulan as obrigacións de facturación, aprobado polo Real decreto 1619/2012, do 30 de novembro.

b) Que a devindicación das operacións documentadas se producise dentro dun mesmo mes natural.

Igualmente, será válida a anotación dunha mesma factura en varios asentos correlativos cando inclúa operacións que tributen a distintos tipos impositivos.»

Cinco. Modifícase o número 4 do artigo 64, que queda redactado da seguinte forma:

«4. No libro de rexistro de facturas recibidas anotaranse, unha por unha, as facturas recibidas e, de ser o caso, os documentos de alfándegas e os demais

indicados anteriormente. Consignaranse o seu número de recepción, a data de expedición, a data de realización das operacións, en caso de que sexa distinta da anterior e así conste no citado documento, o nome e apelidos, a razón social ou denominación completa e o número de identificación fiscal do obrigado á súa expedición, a base impositiva, determinada conforme os artigos 78 e 79 da Lei do imposto e, de ser o caso, o tipo impositivo, a cota tributaria e se a operación se encontra afectada polo réxime especial do criterio de caixa, caso en que se deberán incluír as mencións a que se refire o número 2 do artigo 61 decies deste regulamento.

No caso das facturas a que se refire o parágrafo segundo do número 2 deste artigo, as cotas tributarias correspondentes ás adquisicións intracomunitarias de bens a que dean lugar as entregas nelas documentadas deberán calcularse e consignarse na anotación relativa ás ditas facturas.

Igualmente, no caso das facturas ou, de ser o caso, dos xustificantes contables a que se refire o parágrafo terceiro do número 2 deste artigo, as cotas tributarias correspondentes ás entregas de bens ou prestacións de servizos nelas documentadas deberán calcularse e consignarse na anotación relativa a tales facturas ou xustificantes contables.

No caso das persoas e entidades a que se refire o artigo 62.6 deste regulamento, incluírase ademais a seguinte información:

a) Número e, de ser o caso, serie que figure na factura, que substituirá o número de recepción utilizado por aqueles que non estean incluídos no artigo 62.6 deste regulamento.

b) Identificación, de ser o caso, de se se trata dunha rectificación rexistral a que se refire o artigo 70 deste regulamento.

c) Descrición das operacións.

d) As mencións a que se refiren o número 2 do artigo 61 quinquies deste regulamento e as letras l) a p) do número 1 do artigo 6 do Regulamento polo que se regulan as obrigacións de facturación, aprobado polo Real decreto 1619/2012, do 30 de novembro, e se se trata dunha adquisición intracomunitaria de bens.

e) Cota tributaria deducible correspondente ao período de liquidación en que se realiza a anotación. A regularización da dedución, de ser o caso, realizarase de acordo co disposto nos artigos 105.catro, 109, 110, 111 e 112 da Lei do imposto, segundo corresponda, sen que iso implique a modificación da cota deducible rexistrada.

f) Período de liquidación en que se rexistran as operacións a que se refiren as facturas recibidas.

g) No caso das operacións ás cales sexa de aplicación o réxime especial dos bens usados, obxectos de arte, antigüidades e obxectos de colección, deberá consignar o importe total da operación.

h) No suposto das operacións ás cales sexa de aplicación o réxime especial das axencias de viaxes, deberá consignar o importe total da operación.

No suposto de operacións de importación, consignaranse a data de contabilización da operación e o número do correspondente documento alfandegueiro.

O ministro de Facenda e Función Pública poderá, mediante orde ministerial, determinar que xunto co anterior se inclúa aqueloutra información con transcendencia tributaria a que se refiren os artigos 33 a 36 do Regulamento xeral das actuacións e dos procedementos de xestión e inspección tributaria e de desenvolvemento das normas comúns dos procedementos de aplicación dos tributos, aprobado polo Real decreto 1065/2007, do 27 de xullo.»

Seis. Modifícase o artigo 69 bis, que queda redactado da seguinte forma:

«1. No caso das persoas e entidades a que se refire o artigo 62.6 deste regulamento, a subministración dos rexistros de facturación deberá realizarse nos seguintes prazos:

a) A información correspondente ás facturas expedidas, no prazo de catro días naturais desde a expedición da factura, salvo que se trate de facturas expedidas polo destinatario ou por un terceiro, de acordo co disposto no artigo 164.dous da Lei do imposto, caso en que o prazo será de oito días naturais. En ambos os supostos, a subministración deberá realizarse antes do día 16 do mes seguinte a aquel en que se producise a devindicación do imposto correspondente á operación que debe rexistrarse. Porén, de se tratar de operacións non suxeitas ao imposto polas cales se debería ter expedido factura, este último prazo determinarase con referencia á data en que se realizase a operación.

b) A información correspondente ás facturas recibidas, nun prazo de catro días naturais desde a data en que se produza o rexistro contable da factura e, en todo caso, antes do día 16 do mes seguinte ao período de liquidación en que se inclúsen as operacións correspondentes.

No caso operacións de importación, os catro días naturais deberanse computar desde que se produza o rexistro contable do documento en que conste a cota liquidada polas alfándegas e, en todo caso, antes do día 16 do mes seguinte ao final do período a que se refira a declaración en que se inclúsen.

c) A información das operacións a que se refire o artigo 66.1 deste regulamento, nun prazo de catro días naturais, desde o momento de inicio da expedición ou transporte ou, de ser o caso, desde o momento da recepción dos bens a que se refiren.

d) A información correspondente ás facturas rectificativas expedidas e recibidas, no prazo de catro días naturais desde a data en que se produza a expedición ou o rexistro contable da factura, respectivamente.

Non obstante, no caso de que a rectificación determine un incremento do importe das cotas inicialmente deducidas de acordo co disposto no ordinal 1.º do número dous do artigo 114 da Lei do imposto, o prazo será o previsto na letra b) anterior para as facturas recibidas.

Para efectos do cómputo do prazo de catro ou oito días naturais a que se refiren as letras a), b), c) e d) anteriores, excluíranse os sábados, os domingos e os declarados festivos nacionais.

2. A subministración da información correspondente ás operacións ás cales sexa de aplicación o réxime especial do criterio de caixa deberá realizarse nos prazos establecidos nos números anteriores, como se ás ditas operacións non lles fose de aplicación o dito réxime especial, sen prexuízo dos datos que se deban subministrar no momento en que se efectúen os cobramentos ou pagamentos totais ou parciais das operacións.

A información correspondente aos cobramentos e pagamentos realizarase no prazo de catro días naturais desde o cobramento ou pagamento correspondente.

3. No caso de rectificacións rexistradas a que se refire o artigo 70 deste regulamento, a subministración dos rexistros de facturación que recollan tales rectificacións deberá realizarse antes do día 16 do mes seguinte ao final do período en que o obrigado tributario teña constancia do erro en que incorrese.»

Sete. Modifícase o número 1 do artigo 70, que queda redactado da seguinte forma:

«1. Cando os empresarios ou profesionais incorresen nalgún erro material ao efectuaren as anotacións rexistradas a que se refiren os artigos anteriores, deberán rectificalas tan axiña como teñan constancia de que se produciron. Esta rectificación deberase efectuar mediante unha anotación ou grupo de anotacións que permita

determinar, para cada período de liquidación, o correspondente imposto devindicado e soportado, unha vez practicada a dita rectificación.

O anterior resultará de aplicación para as persoas e entidades a que se refire o artigo 62.6 deste regulamento, conforme establece o número 3 do seu artigo 69 bis.»

Oito. Suprímese o ordinal 5.º do número 3 e modifícase o número 4 do artigo 71. Este último queda redactado da seguinte forma:

«4. A declaración liquidación deberá formalizarse e axustarse ao modelo que, para cada suposto, determine o ministro de Facenda e Función Pública, e presentarse durante os vinte primeiros días naturais do mes seguinte ao correspondente período de liquidación trimestral.

Porén, a declaración-liquidación correspondente ao último período do ano deberá presentarse durante os trinta primeiros días naturais do mes de xaneiro.

As declaracións-liquidacións correspondentes ás persoas e entidades a que se refire o artigo 62.6, parágrafo primeiro, deste regulamento, deberán presentarse durante os trinta primeiros días naturais do mes seguinte ao correspondente período de liquidación mensual, ou até o último día do mes de febreiro no caso da declaración-liquidación correspondente ao mes de xaneiro.

O ministro de Facenda e Función Pública, atendendo a razóns fundadas de carácter técnico, poderá ampliar o prazo correspondente ás declaracións que se poidan presentar por vía electrónica.»

Novo. Modifícase o número 1 do artigo 74, que queda redactado da seguinte forma:

«1. A recadación e o ingreso das cotas tributarias correspondentes a este imposto e liquidadas polas alfándegas nas operacións de importación de bens efectuaranse segundo o disposto no Regulamento xeral de recadación.

Malia o anterior, cando o importador sexa un empresario ou profesional que actúe como tal e teña un período de liquidación que coincida co mes natural de acordo co disposto no artigo 71.3 do presente regulamento, poderá optar por incluír a cota liquidada polas alfándegas na declaración liquidación correspondente ao período en que reciba o documento en que conste tal liquidación, caso en que o prazo de ingreso das cotas liquidadas nas operacións de importación se corresponderá co previsto no artigo 72 deste regulamento. No suposto de suxeitos pasivos que non tributen integramente na Administración do Estado, a cota liquidada polas alfándegas incluírase na súa totalidade na declaración liquidación presentada á Administración do Estado. De se tratar de suxeitos pasivos que tributen exclusivamente ante unha Administración tributaria foral, incluírase na súa totalidade nunha declaración liquidación que presenten ante a Administración do Estado no modelo, lugar, forma e prazos que estableza o ministro de Facenda e Función Pública.

A opción deberá exercerse mediante a presentación dunha declaración censual ante a Axencia Estatal de Administración Tributaria durante o mes de novembro anterior ao inicio do ano natural en que deba producir efecto e entenderase prorrogada para os anos seguintes mentres non se produza a renuncia a ela ou a exclusión.

A opción referirase a todas as importacións realizadas polo suxeito pasivo que deban ser incluídas nas declaracións liquidacións periódicas.

A renuncia exercerase mediante comunicación ao órgano competente da Axencia Estatal de Administración Tributaria, mediante presentación da correspondente declaración censual e deberase formular no mes de novembro anterior ao inicio do ano natural en que deba producir efecto. A renuncia terá efectos para un período mínimo de tres anos.

Os suxeitos pasivos que exercesen a opción a que se refire este número quedarán excluídos da súa aplicación cando o seu período de liquidación deixe de coincidir co mes natural.

A exclusión producirá efectos desde a mesma data en que se produza o cesamento na obrigaón de presentación de declaracións-liquidacións mensuais.»

Dez. Engádesse unha disposición transitoria sexta, coa seguinte redacción:

«Disposición transitoria sexta. *Procedemento para a aplicación da exención das entregas de bens en réxime de viaxeiros durante o exercicio 2018.*

Durante o exercicio 2018 poderá utilizarse a factura en lugar do documento electrónico de reembolso a que se refire a letra B) do ordinal 2.º do número 1 do artigo 9, no procedemento para a aplicación da exención das entregas de bens en réxime de viaxeiros.»

Artigo segundo. *Modificación do Regulamento do imposto sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados, aprobado polo Real decreto 828/1995, do 29 de maio.*

Introdúcense as seguintes modificacións no Regulamento do imposto sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados, aprobado polo Real decreto 828/1995, do 29 de maio:

Un. Engádesse un artigo 102 bis coa seguinte redacción:

«Artigo 102 bis. *Autoliquidación e pagamento das operacións continuadas de adquisición de calquera tipo de bens mobles a particulares por empresarios e profesionais para a súa incorporación ás súas actividades económicas.*

Cando os adquirentes sexan empresarios ou profesionais que adquiran regularmente a particulares calquera tipo de bens mobles, para desenvolver a súa actividade económica, nunha cantidade superior a 100 adquisicións mensuais, poderán autoliquidar todas as adquisicións de cada mes completo, sempre que o importe individual de cada adquisición non supere 1.000 euros, presentando a documentación correspondente a todas elas e autoliquidando nun só impreso, no prazo de trinta días hábiles contado desde o último día do mes que se liquide, e ingresando a suma das cotas correspondentes a todas as adquisicións do dito mes.»

Dous. Engádesse un artigo 107 bis coa seguinte redacción:

«Artigo 107 bis. *Regulación dos medios de acreditación da presentación e pagamento, de ser o caso, do imposto, ante a oficina xestora competente para os contribuíntes que deban tributar á Administración tributaria do Estado.*

Para os efectos do disposto na normativa reguladora deste imposto, a presentación ante a oficina xestora competente da autoliquidación xunto cos documentos que conteñan actos ou contratos suxeitos ao imposto sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados, así como, de ser o caso, o pagamento do dito imposto, ou a non suxeición ou os beneficios fiscais aplicables, poderanse acreditar, ademais de polos medios previstos na súa normativa reguladora, por calquera dos seguintes:

a) Certificación expedida para tal efecto pola oficina xestora competente da Axencia Estatal de Administración Tributaria que conteña todas as mencións e requisitos necesarios para identificar o documento notarial, xudicial, administrativo ou privado que conteña ou no cal se relacione o acto ou contrato que orixine o

imposto, acompañada, de ser o caso, da carta de pagamento ou do correspondente exemplar da autoliquidación.

b) Calquera outro medio determinado regulamentariamente polo ministro de Facenda e Función Pública.»

Artigo terceiro. Modificación do Regulamento dos impostos especiais, aprobado polo Real decreto 1165/1995, do 7 de xullo.

Introdúcense as seguintes modificacións no Regulamento dos impostos especiais, aprobado polo Real decreto 1165/1995, do 7 de xullo:

Un. Modifícase a letra c) do número 2 do artigo 11, que queda redactada da seguinte forma:

«c) Os depósitos fiscais deberán localizarse en instalacións independentes daquelas en que se exerza calquera actividade que, por razóns de seguridade ou de control fiscal, non sexa compatible coa que determine a autorización do depósito. En particular, os depósitos fiscais de hidrocarburos deberán localizarse en instalacións independentes das instalacións de venda ao público ou de subministración a vehículos de carburantes e combustibles petrolíferos. Considérase que unha instalación é independente cando non ten comunicación con outra e dispón de acceso directo á vía pública.

Con todo, a oficina xestora poderá autorizar que unha zona delimitada do local en que se encontre instalado o depósito se considere fóra del para os únicos efectos do almacenamento e ulterior reexpedición de produtos polos cales se devindicou o imposto con ocasión da ultimación do réxime suspensivo e que posteriormente foron devoltos ao seu titular.

O movemento destes produtos deberá rexistrarse nun libro habilitado para o efecto en que os asentos de cargo se xustificarán co albará que expida a persoa ou entidade que efectúe a devolución; os asentos de data xustificaranse co albará que se emita para amparar a circulación dos produtos reexpedidos.»

Dous. Modifícase o número 3 e engádese un número 12 ao artigo 14, que quedan redactados da seguinte forma:

«3. Os produtos saídos dunha fábrica ou depósito fiscal, en réxime suspensivo, con destino á exportación, poderán almacenarse durante cento vinte días nos lugares autorizados pola autoridade alfandegueira competente para a presentación das mercadorías á exportación, sen perder a condición de produtos en réxime suspensivo. Tales introducións deberán contabilizarse no rexistro do titular da autorización anteriormente mencionada, con referencia ao documento administrativo electrónico que xustifica o asento de cargo e o documento de despacho de exportación que xustifica o asento de data. Durante ese mesmo prazo, estes produtos, ou parte deles, poderán ser devoltos á fábrica ou depósito fiscal de saída, logo de autorización da oficina xestora en cuxo rexistro territorial se encontra inscrito o establecemento. A circulación ampararase na dita autorización.

Transcorrido ese prazo de cento vinte días contado desde a data de recepción dos produtos nos lugares autorizados pola autoridade alfandegueira competente para a presentación das mercadorías á exportación, sen que os produtos fosen efectivamente exportados ou devoltos á fábrica ou depósito fiscal de orixe, entenderase ultimado o réxime suspensivo. O titular da fábrica ou do depósito fiscal de saída dos produtos, responsable do cumprimento das obrigacións tributarias derivadas desta circunstancia, deberá comunicala, no prazo de quince días naturais, á oficina xestora correspondente ao lugar en que se encontran os produtos para que esta practique a correspondente liquidación. Para os efectos que procedan, considerarase que a ultimación do réxime suspensivo se produciu o primeiro día hábil seguinte ao do vencemento do referido prazo.

No suposto sinalado no parágrafo anterior, os produtos en cuestión só poderán ser retirados dos lugares autorizados pola autoridade alfandegueira competente para a presentación das mercadorías á exportación, logo de autorización da oficina xestora correspondente ao lugar en que se encontran, unha vez que esta constatase que se procedeu nos termos sinalados no parágrafo anterior e que as cotas de impostos especiais foron ingresadas. A saída dos produtos deberá ampararse nos documentos previstos regulamentariamente.»

«12. No caso de circulación con orixe e destino no ámbito territorial interno, en ausencia da notificación da recepción, por motivos distintos dos expostos no artigo 32, a proba de que a circulación finalizou poderase acreditar ante a oficina xestora competente do expedidor mediante calquera medio de proba admisible en dereito que conteña os mesmos datos que a notificación de recepción.

Cando a Axencia Estatal de Administración Tributaria admitise a proba adecuada de acordo co parágrafo anterior, dará por ultimada a circulación no documento administrativo electrónico interno.»

Tres. Modifícanse as letras a e f do número 2 do artigo 22, que quedan redactadas da seguinte forma:

«a. Cando se trate de avituallamentos de combustibles e carburantes a aeronaves desde fábricas, depósitos fiscais, almacéns fiscais e puntos de subministración autorizados, situados en aeroportos, que se documenten mediante os comprobantes de entrega establecidos no artigo 101 deste regulamento.»

«f. Nos supostos, previstos no artigo 14.3, de devolucións a fábrica ou depósito fiscal de produtos con destino á exportación almacenados nos lugares autorizados pola autoridade alfandegueira competente para a presentación das mercadorías para a exportación, logo de autorización da oficina xestora correspondente.»

Catro. Modifícase o número 2 do artigo 24, que queda redactado da seguinte forma:

«2. Terán a consideración de albarás de circulación, as facturas, albarás, conduces e demais documentos comerciais, utilizados habitualmente pola empresa expedidora.

Estes documentos, cando estean emitidos en soporte papel, non estarán suxeitos a un modelo e constarán, ao menos, de orixinal e matriz; nestes documentos, cando teñan a consideración de albarás de circulación, deberán consignarse os seguintes datos: nome, número de identificación fiscal e, de ser o caso, CAE do expedidor e do destinatario, clase e cantidade de produtos e data de expedición, lugar de expedición e entrega e, de ser o caso, a graduación do produto.»

Cinco. Modifícanse a letra a) do número 2 e o número 5 e engádese o número 18 ao artigo 26, que quedan redactados da seguinte forma:

«a) Cando se trate de recipientes de bebidas derivadas, as precintas adheriranse de forma indeleble nun lugar visible do envase, sen que en ningún caso poidan quedar disimuladas nin ocultas.

Porén, cando se trate de envases de capacidade non superior a medio litro que se agrupen acondicionados para a súa venda polo miúdo en estoxos cuxo contido total de bebidas derivadas non exceda os 5 litros, poderá adherirse ao estoxo unha única precinta correspondente a unha capacidade igual ou superior ao contido total de bebidas derivadas que o conforman.

No caso de precintas para recipientes de bebidas derivadas, ademais do código de identificación visible, incorporarán un código electrónico de seguridade que permita verificar inmediatamente a súa autenticidade e enlazar telematicamente cada precinta ou marca fiscal cos datos relativos ao establecemento a que son

entregadas (código de actividade e establecemento) e ao seu titular (número de identificación fiscal), así como cos datos relativos aos establecementos en que se encontren até a ultimación do réxime suspensivo.»

«5. Os fabricantes e titulares de depósitos fiscais e de depósitos de recepción, así como, de ser o caso, os destinatarios rexistrados ocasionais, os receptores autorizados, os representantes fiscais de vendedores a distancia e os importadores formularán os oportunos pedidos de precintas por vía electrónica conforme o procedemento aprobado polo ministro de Facenda e Función Pública, á oficina xestora en que estea rexistrado o establecemento do solicitante ou, na súa falta, á correspondente ao domicilio fiscal do solicitante. A solicitude deberase cubrir integramente.

A oficina xestora, se procede, autorizará a entrega física das precintas solicitadas, o que se realizará baixo recibo, anotando a súa cantidade e numeración.

As marcas fiscais deberán ser adheridas aos recipientes ou envases por parte de quen as recibise da oficina xestora, salvo que se adhiran en orixe, fóra do ámbito territorial interno, ou que se remitan para seren adheridas nunha planta embotelladora independente.

Fóra dos casos anteriores, non se permite o traspaso entre distintos establecementos ou operadores de marcas fiscais sen adherir aos recipientes ou envases a que están destinadas.

Non obstante, nos casos en que unha mesma persoa sexa titular de varios establecementos e preste a garantía global a que se refire o número 2 do artigo 45 deste regulamento, as precintas retiradas da oficina xestora ante a cal se constitúe a garantía global poderán ser colocadas en calquera das fábricas ou depósitos fiscais que comprende a dita garantía global.

No suposto de marcas fiscais destinadas a bebidas derivadas, tras a súa recepción, o titular do establecemento solicitante deberá incorporar ao sistema a información correspondente á data de recepción das marcas fiscais, á identificación fiscal do establecemento de recepción e ao lugar de adhesión das marcas fiscais conforme o procedemento aprobado polo ministro de Facenda e Función Pública.

No suposto de envío de marcas fiscais incorporadas aos envases de bebidas derivadas a outro establecemento en réxime suspensivo, tanto os titulares do establecemento de envío coma do de recepción deberán comunicar esta circunstancia á Axencia Estatal de Administración Tributaria conforme o procedemento aprobado polo ministro de Facenda e Función Pública.

No suposto de envío das precintas para bebidas derivadas a outro establecemento para a súa colocación nos correspondentes envases, tanto os titulares do establecemento de envío como do de recepción deberán comunicar esta circunstancia á Axencia Estatal de Administración Tributaria conforme o procedemento aprobado polo ministro de Facenda e Función Pública.»

«18. No momento en que se ultime o réxime suspensivo na circulación de bebidas derivadas cuxos envases incorporen precintas, o titular do establecemento onde se produza a saída que ultime o réxime suspensivo deberá solicitar á Axencia Estatal de Administración Tributaria a activación dos códigos de seguridade de cada marca fiscal, ou dun determinado número de marcas fiscais de forma masiva, conforme o procedemento aprobado polo ministro de Facenda e Función Pública.

A devolución de marcas fiscais de bebidas derivadas ás oficinas xestoras, para a súa inutilización ou destrución baixo control da Administración tributaria, deberá ser comunicada polo titular do establecemento ou, de ser o caso operador, que efectúe a devolución á Axencia Estatal de Administración Tributaria, conforme o procedemento aprobado polo ministro de Facenda e Función Pública. Da mesma forma se deberá proceder nos supostos de destrución de marcas fiscais por caso fortuíto ou forza maior.

Os receptores de marcas fiscais destinadas a bebidas derivadas non estarán obrigados a levar o libro de marcas fiscais a que fai referencia o número 14 deste artigo.

Ao solicitante da activación dos códigos de seguridade correspóndenlle as obrigacións tributarias do solicitante das marcas fiscais que lle resulten de aplicación.»

Seis. Modifícase o artigo 27, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 27. *Vendas en ruta.*

1. Con carácter xeral, a saída de produtos de fábrica, depósito fiscal ou almacén fiscal poderá efectuarse polo procedemento de vendas en ruta sempre que se devindicase o imposto con aplicación dun tipo ordinario ou reducido.

Non obstante, o gasóleo non poderá ser enviado polo procedemento de vendas en ruta a un almacén fiscal ou a un retalista cando se devindicase o imposto con aplicación dos tipos reducidos previstos nas epígrafes 1.4 e 1.16 do número 1 do artigo 50 da lei.

2. Para a aplicación do disposto no número anterior deberán cumprirse as seguintes condicións:

a) O expedidor deberá dispor dun sistema de control que permita coñecer en todo momento as saídas de produto do establecemento, as entregadas a cada adquirente e as que retornan ao establecemento.

b) Con carácter previo á expedición, o expedidor cubrirá electronicamente un borrador de albará de circulación en que figurarán a clase e cantidade de produtos que se subministrarán mediante este procedemento de vendas en ruta, a identificación do expedidor e do medio de transporte, así como a data de inicio da circulación, e enviarao á Axencia Estatal de Administración Tributaria para que esta o valide cunha antelación non superior aos sete días naturais anteriores á data de inicio da circulación indicada no albará de circulación. Deberá presentarse a través dun sistema informatizado que cumpra as instrucións contidas nas disposicións complementarias e de desenvolvemento deste regulamento que se establezan.

A Axencia Estatal de Administración Tributaria verificará por vía electrónica os datos do borrador do albará de circulación. Se eses datos non son válidos, informará diso, sen demora, o expedidor. Se os datos son válidos, a Axencia Estatal de Administración Tributaria asignará ao albará de circulación un código de referencia electrónico e comunicarllo ao expedidor.

A circulación ampararase cun exemplar do albará de circulación validado co código de referencia electrónico en que se faga constar que se trata de produtos saídos para a súa subministración polo procedemento de vendas en ruta.

c) No momento da entrega de produto a cada destinatario emitirase unha nota de entrega axustada ao modelo que aprobe o ministro de Facenda e Función Pública, con cargo ao albará de circulación, acreditativa da operación. O exemplar da nota de entrega que queda en poder do expedidor desta deberá ser asinado polo destinatario. Se o vehículo que realiza a venda en ruta expide as notas de entrega por vía electrónica, os destinatarios poderán asinar a nota de entrega tamén por vía electrónica.

De non estar presente no momento da entrega, poderá asinala calquera persoa que se encontre en tal lugar ou domicilio e faga constar a súa identidade, así como os empregados da comunidade de veciños ou de propietarios onde radique o lugar sinalado para a entrega do produto, sen prexuízo do disposto no número 4 do artigo 106 en canto á acreditación da condición de consumidor final.

d) O retorno ao establecemento de orixe debe producirse dentro dos tres días naturais seguintes ao da saída.

e) Tan pronto como se retorne ao establecemento de orixe e, en todo caso, dentro dos cinco días hábiles seguintes á terminación da circulación, salvo nos

casos previamente xustificados ante a oficina xestora en que o dito prazo pode ser ampliado, o expedidor deberá comunicar á Axencia Estatal de Administración Tributaria, por vía electrónica e conforme o procedemento aprobado polo ministro de Facenda e Función Pública, a información contida nas notas de entrega con cargo ao albará de circulación.

Cando se trate de produtos polos que se devindicou o imposto con aplicación dun tipo impositivo ordinario, a información que se subministrará á Axencia Estatal de Administración Tributaria referirase unicamente á cantidade global de produto entregado con aplicación do dito tipo impositivo.

f) No libro de existencias deberase efectuar un asento negativo de data correspondente aos produtos reintroducidos na fábrica, depósito fiscal ou almacén fiscal que se xustificará co albará de circulación expedido á saída, en que consten as entregas efectuadas, así como cos duplicados das notas de entrega.

3. A oficina xestora poderá autorizar o procedemento de vendas en ruta para a realización de avituallamentos de carburantes a embarcacións con aplicación da exención establecida na letra b) do número 2 do artigo 51 da lei. Nestes casos, seguirase o procedemento exposto no número 2 deste artigo.

No suposto de que para realizar os avituallamentos se utilice unha embarcación, o retorno ao establecemento de orixe debe producirse dentro do prazo de cinco días naturais, contados a partir do inicio da circulación.

4. Malia o disposto nos números anteriores, o expedidor poderá dar inicio á circulación de produtos suxeitos a impostos especiais en caso de indispoñibilidade do sistema informático da Axencia Estatal de Administración Tributaria para presentar electronicamente o borrador de albará de circulación, coa condición de que:

a) Os produtos vaian acompañados dun albará que conteña os mesmos datos que o borrador de albará que se debería ter presentado electronicamente conforme a letra b) do número 2 deste artigo.

b) Comunique á oficina xestora correspondente ao expedidor a indispoñibilidade do sistema informático da Axencia Estatal de Administración Tributaria para presentar electronicamente o borrador de albará de circulación a que se refire a letra b) do número 2 deste artigo, antes do inicio da circulación, por calquera medio que permita ter constancia da recepción da comunicación, e informar dos motivos e da duración prevista, se se coñece, da dita indispoñibilidade.

En canto o sistema volva estar dispoñible, e como máis tarde o seguinte día hábil tras o restablecemento da conexión, o expedidor cubrirá electronicamente o borrador de albará de circulación de acordo co disposto no número 2 deste artigo e nas disposicións complementarias e de desenvolvemento que se establezan.

5. No caso de vendas en ruta de produtos obxecto do imposto sobre hidrocarburos desde almacéns fiscais, a oficina xestora correspondente ao almacén fiscal poderá autorizar as subministracións directas desde fábrica ou depósito fiscal con cumprimento dos seguintes requisitos:

a) A fábrica ou o depósito fiscal emitirá un documento administrativo electrónico en que figure como destinatario o almacén fiscal desde o cal se van realizar as entregas de produtos.

b) O vehículo que reciba os produtos deberá estar dotado dos medios técnicos necesarios para a emisión do certificado de recepción e a transmisión do documento administrativo electrónico á contabilidade de existencias do almacén fiscal.

c) Unha vez realizada a transmisión e coa xustificación informática do asento de cargo na contabilidade do almacén fiscal, poderán realizarse as subministracións directas por medio das notas de entrega emitidas polo sistema informático do vehículo.

d) O procedemento de vendas en ruta desenvolverase con cumprimento do resto das condicións sinaladas nos números anteriores.

e) A realización de subministracións directas sen autorización da oficina xestora será causa de revogación do CAE do establecemento expedidor.»

Sete. Dáse nova redacción ao número 2 e modifícase o número 5 do artigo 28, que quedan redactados da seguinte forma:

«2. O disposto nos números 3, 4 e 5 seguintes non será de aplicación respecto da carencia do código administrativo de referencia a que se refire o número 2.b) do artigo 19 da lei, que non será susceptible de ser emendada.»

«5. a) A ausencia de emenda conforme o disposto no número 3 poderá dar lugar á aplicación da sanción a que se refire o artigo 19.5 da lei.

b) A ausencia de emenda conforme o disposto no número 4 poderá dar lugar á aplicación da sanción a que se refire o artigo 201.4 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria.»

Oito. Modifícase o número 1.c da letra B) do artigo 29, que queda redactado da seguinte forma:

«c. O expedidor porá á disposición da persoa que acompañe os produtos suxeitos a impostos especiais unha copia do documento administrativo electrónico ou calquera outro documento comercial que identifique o transporte e que mencione de forma claramente identificable o ARC. Este documento deberá poderse presentar sempre que o requiran as autoridades competentes durante toda a circulación en réxime suspensivo de impostos especiais.»

Nove. Modifícanse as letras a) dos números 3 e 5 do artigo 33, que quedan redactadas da seguinte forma:

«a. Os receptores autorizados de envíos garantidos e os representantes fiscais de vendedores a distancia deberán presentar na oficina xestora correspondente unha solicitude, suxeita ao modelo que estableza o ministro de Facenda e Función Pública, en que farán constar a clase e cantidade de produtos que se desexa recibir. Nunha solicitude non se poderán incluír máis que produtos expedidos por un só provedor e comprendidos no ámbito obxectivo do imposto sobre hidrocarburos ou do imposto sobre os elaborados do tabaco ou dos impostos sobre o alcohol e as bebidas alcohólicas. Deberase respectar, en todo caso, se as houber, as condicións previstas na normativa sectorial en materia de distribución.

No caso dos receptores autorizados deberá presentarse unha solicitude por cada operación e, no caso dos representantes fiscais, unha solicitude, ou varias, por cada período de liquidación.»

«a. A solicitude de autorización de recepción deberá presentarse na oficina xestora en cuxo rexistro territorial estea inscrito o representante fiscal do vendedor a distancia. Sen prexuízo do establecido na letra a) do número 3 deste artigo, a solicitude de autorización de recepción de vendas a distancia poderá referirse a unha operación ou a un conxunto de operacións. En cada solicitude deberán constar a clase e a cantidade de produtos que se desexa recibir. Os produtos deben ser expedidos por un só provedor e estar comprendidos no ámbito obxectivo do imposto sobre hidrocarburos ou do imposto sobre os elaborados do tabaco ou dos impostos sobre o alcohol e as bebidas alcohólicas.

Na solicitude de autorización de recepción referida a unha soa operación deberá facerse constar o nome e o número de identificación fiscal, tanto para efectos do imposto sobre o valor engadido como dos impostos especiais, do vendedor a distancia e do seu representante fiscal, así como o nome e número de identificación fiscal do adquirente.

Na solicitude de autorización de recepción referida a varias operacións deberá facerse constar o nome e o número de identificación fiscal, tanto para efectos do imposto sobre o valor engadido como dos impostos especiais, do vendedor a distancia e do seu representante fiscal. Adicionalmente, o representante fiscal deberá comunicar o nome e número de identificación fiscal de cada un dos adquirentes dos produtos antes da finalización do período de liquidación, con indicación da clase e cantidade de produtos entregados a cada un deles.

A solicitude de autorización axustarase ao modelo que aprobe o ministro de Facenda e Función Pública.»

Dez. Modifícase o artigo 38, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 38. *Reintrodución no establecemento de orixe e cambio de destino.*

1. Cando os produtos saídos de fábrica ou depósito fiscal, con ultimación do réxime suspensivo, non puidesen ser entregados ao destinatario, total ou parcialmente, por causas alleas ao depositario autorizado expedidor, os produtos poderanse volver introducir nos establecementos de saída, sempre que non transcorrese o prazo de presentación da autoliquidación e se cumpran as condicións que se establecen neste artigo, e considerárase que non se produciu a devindicación do imposto con ocasión da saída.

A reintrodución no establecemento de orixe dos produtos non entregados efectuarase ao abeiro do documento que amparou a circulación deles desde o dito establecemento.

Cando teña lugar unha entrega parcial, o destinatario deberá dilixenciar o documento de circulación, certificando a cantidade efectivamente recibida. O representante do expedidor ou o transportista dilixenciará seguidamente o documento, indicando que regresa ao establecemento de orixe e a hora en que se inicia o regreso. Este documento dilixenciado amparará a circulación dos produtos na viaxe de regreso.

No suposto de que os produtos circulasen amparados nun documento administrativo electrónico, a notificación de recepción formalizarase pola cantidade efectivamente recibida e, ademais, indicárase toda a información complementaria relativa a esta recepción. A reintrodución no establecemento de orixe dos produtos non entregados realizarase mediante unha mensaxe electrónica de cambio de destino formalizado polo expedidor inicial.

2. O cambio de destinatario e, de ser o caso, do lugar de entrega na circulación interna, sen prexuízo do disposto no parágrafo anterior, poderase efectuar pola totalidade ou parte da carga, de acordo co procedemento seguinte:

a) No caso de operacións con aplicación do imposto ao tipo xeral, bastará con que o expedidor ou o seu representante cubra o documento de circulación, indicando o novo destinatario ou lugar de destino.

b) No suposto de operacións ás cales se lles aplicou un tipo reducido amparadas nun documento administrativo electrónico, o expedidor ou o seu representante formalizará a correspondente mensaxe de cambio de destino, nos termos previstos no sistema EMCS interno. Cando a mensaxe electrónica de cambio de destino non se poida formalizar por causas non imputables ao expedidor e sen prexuízo da posterior mensaxe electrónica, a circulación poderá quedar amparada, até o momento en que o expedidor estea en condicións de formalizar a mensaxe, mediante o dilixenciamento polo expedidor, polo seu representante ou polo transportista, do documento de circulación que debe mencionar de forma claramente identificable o ARC, indicando o novo destinatario ou lugar de destino, así como o seu número de identificación fiscal e o seu CAE, de ser o caso. O expedidor deberá asegurarse de que o produto con aplicación do tipo reducido pode entregarse ao novo destinatario ou no novo lugar de destino indicados, de conformidade co establecido neste regulamento.

c) No caso de operacións en réxime suspensivo ou que se beneficien da aplicación dalgún dos supostos de exención amparadas nun documento administrativo electrónico, o expedidor ou o seu representante formalizará a correspondente mensaxe electrónica de cambio de destino. Cando a mensaxe electrónica de cambio de destino non se poida formalizar por causas non imputables ao expedidor e sen prexuízo da posterior mensaxe electrónica, a circulación poderá quedar amparada, até o momento en que o expedidor poida redactar esta mensaxe, pola autorización da oficina xestora competente do expedidor ou da oficina xestora competente no lugar onde se encontran os produtos en cuestión, cando se decida o cambio, ou do servizo de intervención do establecemento onde inicialmente ían destinados os produtos obxecto dos impostos especiais. A identificación e a data desta autorización deberanse reflectir no documento de circulación, que debe mencionar de forma claramente identificable o ARC.»

Once. Modifícase a letra d) do número 2 do artigo 40, que queda redactada da seguinte forma:

«d) Plano a escala do recinto do establecemento, con indicación dos elementos de almacenamento existentes, así como, de ser o caso, dos elementos e aparellos de fabricación. A oficina xestora poderá autorizar que unha zona delimitada do local en que se encuentre instalada unha fábrica se considere fóra dela, para os únicos efectos do almacenamento e ulterior reexpedición de produtos polos cales se devindicou o imposto con ocasión da ultimación do réxime suspensivo e que posteriormente foron devoltos ao seu titular.»

Doce. Modifícase o ordinal 3.º da letra a) do número 11 do artigo 43, que queda redactado da seguinte forma:

«3.º Importe mínimo: 60.000 euros, coas seguintes excepcións:

- Gas natural e gas licuado de petróleo: 30.000 euros.
- Extractos e concentrados alcohólicos: 6.000 euros.
- Produtos intermedios e cervexa: 6.000 euros, salvo que os envíos non superen os 100.000 litros anuais no caso dos produtos intermedios e os 200.000 litros no caso da cervexa, en que o importe mínimo será de 1.500 euros.
- Viño e bebidas fermentadas e produtos non sensibles da tarifa 2.ª do imposto sobre hidrocarburos: 1.000 euros.
- Bebidas derivadas cuxos envíos anuais, en termos de alcohol puro, non superen os 25.000 litros: 1 euro por cada litro de alcohol puro cun mínimo de 3.000 euros.»

Trece. Modifícase o número 5 do artigo 44, que queda redactado da seguinte forma:

«5. Os suxeitos pasivos estarán obrigados a presentar unha declaración por cada establecemento de que sexan titulares, a cal deberá comprender as operacións realizadas en cada mes ou trimestre natural, segundo o caso, mesmo cando só teñan existencias, nos casos e conforme os modelos ou procedementos que estableza o ministro de Facenda e Función Pública. Non lles será exixible a declaración de operacións aos reexpedidores nin aos titulares dos establecementos que leven os seus libros de contabilidade regulamentaria a través da sede electrónica da Axencia Estatal de Administración Tributaria.»

Catorce. Modifícase o número 1 do artigo 45, que queda redactado da seguinte forma:

«1. Nas fábricas de produtos obxecto dos impostos especiais de fabricación poderanse recibir e almacenar, en réxime suspensivo, produtos obxecto da súa actividade, sen necesidade de se someteren a operacións de transformación.

A actividade dunha fábrica en relación cos produtos recibidos e almacenados en réxime suspensivo e non sometidos a operacións de transformación deberase contabilizar individualizadamente respecto da de fabricación ou transformación.

A posibilidade de se acoller ao disposto no primeiro parágrafo queda condicionada á obriga de que a actividade de fabricación supoña, como mínimo, o 50 por 100 do total do volume das saídas anuais do establecemento.

O incumprimento da obriga a que se refire o parágrafo anterior inhabilitará o titular da fábrica para acollerse á posibilidade mencionada no primeiro parágrafo deste número, salvo que se preste a garantía a que se fai referencia no artigo 43.2.c) deste regulamento, correspondente aos depósitos fiscais. Tal inhabilitación producirase, de ser o caso, por medio dunha resolución motivada da oficina xestora logo de audiencia ao titular da fábrica.»

Quince. Modifícanse a letra a) do número 1 e o número 6 do artigo 50 e engádense os números 10 e 11 ao artigo 50, que quedan redactados da seguinte forma:

«a) Sen prexuízo do establecido no artigo 66, no caso de fábricas, depósitos fiscais, depósitos de recepción, almacéns fiscais e fábricas de vinagre, a obriga anterior formalizárase mediante un sistema contable en soporte informático, que deberá cumprir as exixencias e necesidades regulamentarias. Malia o anterior, a oficina xestora poderá autorizar, por solicitude dos interesados, que os elaboradores de viño e bebidas fermentadas, cuxo volume de produción anual, computando a de todos os establecementos de que sexan titulares, non sexa superior a 100.000 litros e os destiladores artesanais poidan cumprir a obriga mediante a utilización de libros foliados en soporte papel.»

«6. O movemento de produtos nas zonas delimitadas fóra dunha fábrica a que se refire a letra d) do número 2 do artigo 40 deste regulamento deberá rexistrarse nun libro habilitado para o efecto e os asentos de cargo xustificaranse co albará expedido pola persoa ou entidade que efectúa a devolución; os asentos de data xustificaranse co albará que se emita para amparar a circulación dos produtos reexpedidos.»

«10. Os libros da contabilidade regulamentaria a que se refire este artigo, que se deban levar mediante un sistema contable en soporte informático, levaranse a través da sede electrónica da Axencia Estatal de Administración Tributaria, mediante a subministración electrónica dos procesos, movementos e existencias que deban ser obxecto de rexistro.

A subministración electrónica dos procesos, movementos e existencias realizarase a través da sede electrónica da Axencia Estatal de Administración Tributaria mediante un servizo web ou, de ser o caso, a través dun formulario electrónico, todo iso conforme o procedemento que aprobe o ministro de Facenda e Función Pública.

A subministración da información contable deberá realizarse nos prazos establecidos nos números 4 e 5 deste artigo, sen prexuízo de que, mediante a correspondente orde aprobada polo ministro de Facenda e Función Pública, para establecementos que cumpran determinadas condicións, se establezan outros prazos máis amplos.

11. Os establecementos afectados pola normativa reguladora dos impostos especiais que non estean obrigados a levar a contabilidade mediante un sistema contable en soporte informático poderán optar por levar a través da referida sede electrónica os libros de contabilidade regulamentaria a que se refire o número anterior deste artigo. Esta opción deberase exercer durante o mes de novembro anterior ao inicio do ano natural en que deba ter efecto mediante a comunicación á correspondente oficina xestora.

Porén, os titulares dos establecementos afectados pola normativa dos impostos especiais que iniciasen a realización de actividades no ano natural en curso,

poderán optar por este sistema de xestión dos libros contables ao tempo de presentar a declaración de comezo da actividade e a dita opción producirá efecto desde o comezo da actividade.

A opción entenderase prorrogada para os anos seguintes mentres non se renuncie a ela.

Quen opte por este sistema de xestión dos libros contables deberá mantelo, ao menos, durante o ano natural para o cal se exerce a opción.

A renuncia á opción deberase exercer mediante comunicación á correspondente oficina xestora e deberase formular no mes de novembro anterior ao inicio do ano natural en que deba producir efecto.»

Dezaseis. Modifícase o número 5 do artigo 53, que queda redactado da seguinte forma:

«5. Para a aplicación da exención prevista no artigo 21.1 da lei, o alcohol destilado de orixe agrícola deberá levar incorporado vinagre de alcohol na proporción necesaria para que o contido sexa como mínimo de seis quilos de ácido acético por cen litros de alcohol puro, á temperatura de 20.°C. Para estes efectos, enténdese por vinagre de alcohol o produto obtido pola fermentación acética do alcohol destilado de orixe agrícola.»

Dezasete. Modifícanse o número 1 e a letra d) do número 3 do artigo 56 bis, que quedan redactados da seguinte forma:

«1. Cando, como consecuencia das operacións de desalcoholización levadas a cabo en fábricas de cervexa, viño ou outras bebidas fermentadas ou de produtos intermedios, se obteña residualmente alcohol, tal circunstancia deberá ser previamente autorizada pola oficina xestora, por solicitude dos interesados e logo de informe dos servizos de intervención.

A solicitude presentarase ante a oficina xestora xunto cunha memoria técnica descritiva dos procesos en que se produce a desalcoholización e das instalacións, elementos e aparellos de produción utilizados. Nesta memoria farase constar a cantidade de produto que constitúe a mestura hidroalcohólica que se obteña, así como o contido e graduación alcohólica no dito produto e o destino do alcohol obtido.

Calquera modificación que se produza en relación cos procesos indicados na memoria deberá ser comunicada á oficina xestora antes de se facer efectiva. A modificación proposta entenderase autorizada pola oficina xestora, salvo que no prazo de 15 días se denegue mediante acordo expreso.

A denegación dunha solicitude ou a exigencia de que se modifique deberá, en todo caso, ser motivada.

Na obtención e no destino da mestura hidroalcohólica observarase o disposto no presente artigo.»

«d) Saída do establecemento de obtención.

A saída do produto desde o establecemento deberá realizarse con cumprimento dos requisitos que, en materia de circulación de produtos obxecto de impostos especiais, se establecen no presente regulamento.

Se a saída se produce con destino a un xestor de residuos, deberá seguirse o procedemento previsto no artigo 75 bis deste regulamento, sen prexuízo da desnaturalización da mestura hidroalcohólica de igual forma ao disposto no número 3.b) deste artigo.»

Dezaquito. Modifícanse o número 1, a letra a) do número 3 e a letra a) do número 5 do artigo 60, que quedan redactados da seguinte forma:

«1. Nas fábricas de cervexa levarase un libro resumo de actividade, de periodicidade mensual ou trimestral, segundo o período de liquidación aplicable ao suxeito pasivo, coas seguintes seccións por procesos:

- a) Primeiras materias.
- b) Mostos.
- c) Cervexas en elaboración.
- d) Cervexas a granel.
- e) Cervexa envasada.
- f) Cervexa almacenada.

Non terán a consideración de materias primas para efectos do imposto sobre a cervexa aqueles ingredientes que se incorporen ao proceso produtivo da cervexa e non posúan contido en extracto.»

«a) Primeiras materias. No cargo anotaranse separadamente as primeiras materias segundo a súa clase, en quilogramos reais, con expresión dos quilos-extracto contidos. Na data anotaranse as primeiras materias postas en traballo e as saídas para outros usos.»

«a) Primeiras materias. A información deberase subministrarse coa debida separación segundo clases de primeira materia, con indicación do contido porcentual en extracto natural e os quilos-extracto contidos, e totalizaranse estes últimos.»

Dezanove. Modifícase a letra a) do número 1 do artigo 61, que queda redactada da seguinte forma:

«a) Nas primeiras materias: sobre o total cargo trimestral, o 2 por 100 dos quilos-extracto contidos.»

Vinte. Modifícase o número 6 do artigo 73, que queda redactado da seguinte forma:

«6. Queda prohibida a rexeneración de alcohol, sen prexuízo do establecido para as operacións de fabricación nunha fábrica de alcohol.»

Vinte e un. Modifícase o número 7 do artigo 75, que queda redactado da seguinte forma:

«7. O alcohol parcialmente desnaturalizado unicamente poderá ser obxecto de utilización, nas condicións establecidas neste regulamento, nun proceso industrial determinado para a obtención de produtos non destinados ao consumo humano por inxestión, excepto naqueles casos en que nin o alcohol nin o desnaturalizante se incorporen ao produto final obtido no proceso, e sempre que o produto utilizado como desnaturalizante estivese autorizado para tal consumo polas autoridades sanitarias na fabricación dos ditos produtos. A aplicación da exención considerarase limitada aos procesos de fabricación dos produtos que se describan na memoria técnica presentada nos termos establecidos no artigo 57 bis.

Calquera modificación dos datos contidos na memoria técnica presentada conforme o artigo 57 bis deberá ser comunicada á oficina xestora tan axiña como se teña coñecemento dela e producirá efectos a partir da dita comunicación.»

Vinte e dous. Modifícanse os números 2 e 3 do artigo 75 bis, que quedan redactados da seguinte forma:

«2. A destrución de residuos alcohólicos incluídos no ámbito obxectivo do imposto sobre o alcohol e bebidas derivadas comunicarase á oficina xestora

correspondente ao establecemento en que vaia ter lugar para que esta decida acerca da comprobación que resulte procedente. Se a destrución se realiza fóra do establecemento do usuario onde se obtiveron, observarase o seguinte procedemento:

a) O usuario porá en coñecemento da oficina xestora o envío dos produtos, para a súa destrución nunha fábrica, depósito fiscal ou nunha empresa debidamente autorizada para a xestión de residuos conforme a normativa técnica aplicable e inscrita no rexistro territorial da oficina xestora correspondente ás instalacións onde a destrución se vaia realizar.

b) Os usuarios de alcohol, os titulares de fábricas e depósitos fiscais, sen prexuízo das obrigacións que lles correspondan como tales con carácter xeral, e os xestores de residuos deberán levar unha contabilidade de existencias daqueles produtos ou residuos suxeitos ao imposto especial con indicación do contido alcohólico e con cumprimento dos requisitos establecidos no artigo 50.

c) A oficina xestora autorizará o usuario para que expida un documento que ampare a circulación dos residuos desde o seu establecemento até aquel en que teña lugar a destrución. O documento indicará a cantidade de produto e o alcohol etílico contido na mestura.

d) A fábrica, o depósito fiscal ou a empresa xestora de residuos formalizará a recepción e devolverá o documento ao usuario.

e) O destinatario comunicará á oficina xestora a destrución, cunha antelación mínima dun día hábil, para que esta decida sobre a comprobación da operación.

f) En todos os supostos de destrución, o titular da empresa en que se realizou a destrución formalizará unha acta de destrución que comunicará ao usuario para que este anote a operación no libro correspondente e enviará unha copia ao órgano xestor que a autorizase.

3. Se os residuos ou os subprodutos resultantes da destrución conteñen produtos suxeitos a impostos especiais e se desexan trasladar a outro lugar onde van ter un aproveitamento enerxético, a oficina xestora, logo de solicitude do interesado, poderá autorizar a operación considerando que o alcohol contido naqueles se encontra parcialmente desnaturado co resto dos compoñentes que integran o residuo ou o subproduto obtido e indicando o documento de circulación que debe amparar a circulación. A propia autorización da oficina xestora poderá ter a dita consideración.

Unha vez autorizada a operación, a oficina xestora correspondente ao lugar en que se vaian utilizar os residuos ou subprodutos resultantes da destrución, decidirá sobre a comprobación procedente.»

Vinte e tres. Engádesse o artigo 75 ter coa seguinte redacción:

«Artigo 75 ter. *Rexeneración de residuos alcohólicos.*

1. A oficina xestora poderá autorizar aos titulares daqueles establecementos onde se obteñen subprodutos ou residuos alcohólicos cun contido alcohólico superior ao 1,2 por 100 que, polas súas características organolépticas ou pola natureza dos outros produtos que acompañan o alcohol, o fagan impropio para o consumo humano, o seu envío a fábricas de alcohol para a rexeneración do alcohol contido neles ou a xestores de residuos para o seu posterior envío a fábricas de alcohol tamén para a súa rexeneración, co cumprimento das medidas de control que se establezan, considerando que o alcohol se encontra parcialmente desnaturado co resto dos compoñentes que integran o residuo ou o subproduto alcohólico.

2. No suposto de envío dos subprodutos ou residuos alcohólicos a fábricas de alcohol observarase o seguinte procedemento:

a) O usuario solicitará á oficina xestora o envío dos subprodutos ou residuos, para a rexeneración do alcohol contido neles, a unha fábrica de alcohol. A oficina

xestora poderá autorizar a operación, caso en que na autorización expedida se indicarán a cantidade de produto, o alcohol contido e o documento de circulación que debe amparar a expedición. A propia autorización da oficina xestora poderá ter esta consideración.

b) Os usuarios de alcohol e os titulares de fábricas de alcohol, sen prexuízo das obrigacións que lles correspondan como tales con carácter xeral, deberán levar unha contabilidade de existencias daqueles subprodutos ou residuos.

c) O titular da fábrica de alcohol, cando reciba os subprodutos ou residuos, formalizará a recepción e devolverá o documento ao usuario.

3. No suposto de que se envíen os residuos ou subprodutos a un xestor de residuos para a súa posterior entrega a unha fábrica de alcohol para a súa rexeneración, a oficina xestora poderá autorizar a operación e, de ser o caso, indicará que documento de circulación debe amparar a circulación. A propia autorización da oficina xestora poderá ter esta consideración.

Unha vez autorizada a operación, a oficina xestora correspondente á fábrica de alcohol onde teña lugar a rexeneración decidirá sobre a comprobación procedente.»

Vinte e catro. Modifícanse o título e a letra b) do número 2 do artigo 85 bis, que quedan redactados da seguinte forma:

«Artigo 85 bis. *Depuración e recuperación do alcohol utilizado en procesos industriais.*»

«b) Os titulares dos establecementos cumprarán as exixencias recollidas nos catro primeiros números do artigo 81 e no artigo 85. Igualmente, presentarán, en substitución da declaración de traballo a que se refire o artigo 82, unha declaración anual de obtención e reutilización do alcohol depurado ou recuperado. Tras solicitude debidamente xustificada do interesado, a oficina xestora poderá eximir do cumprimento dalgunha das exixencias recollidas nos citados números do artigo 81.»

Vinte e cinco. Modifícase o artigo 101, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 101. *Avituallamento a aeronaves.*

1. A exención establecida no artigo 51.2.a) da lei xustificárase mediante os comprobantes de entrega que se axustarán ao modelo que aprobe o ministro de Facenda e Función Pública.

Os comprobantes de entrega conterán, como mínimo, os datos identificativos do subministrador, do destinatario e do avituallamento.

2. Unha vez efectuadas as subministracións, o subministrador numerará correlativamente os comprobantes de entrega expedidos. A numeración será única, calquera que sexa o réxime fiscal ou alfandagueiro das operacións efectuadas. Estas operacións rexistraranse na contabilidade de existencias do establecemento, con referencia aos números dos comprobantes de entrega que servirán de xustificante.

3. O subministrador conservará durante un período de catro anos os comprobantes de entrega e o resto da documentación que acredite a realización das operacións.

4. Cando os carburantes para navegación sexan entregados polos obrigados tributarios a titulares de aeronaves que habitualmente utilicen instalacións privadas para a súa engalaxe e aterraxe, os titulares de tales aeronaves deberán ser previamente autorizados, polas oficinas xestoras correspondentes a tales instalacións, para recibir os carburantes con exención do imposto. A oficina xestora expedirá, de ser o caso, a tarxeta de inscrición no rexistro territorial que formaliza a autorización, que deberá presentarse ao subministrador do carburante. Os citados

titulares deberán levar a contabilidade necesaria para efectos de xustificar o destino dado aos carburantes adquiridos con exención do imposto.

En supostos de forza maior, o carburante recibido poderá ser cedido a outros titulares de aeronaves tamén autorizados que utilicen instalacións privadas. O titular da aeronave cedente deberá comunicalo á oficina xestora nun prazo máximo de 48 horas.

5. O subministrador presentará a información contida nos comprobantes de entrega no prazo e polos medios e procedementos electrónicos, informáticos ou telemáticos que determine o ministro de Facenda e Función Pública.»

Vinte e seis. Modifícase o artigo 102, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 102. *Avituallamento a embarcacións.*

1. O avituallamento de carburantes a embarcacións para beneficiarse da exención establecida no artigo 51.2.b) da lei deberá axustarse ao procedemento descrito no número 2 da letra B do artigo 29 deste regulamento, salvo que se utilice o procedemento de vendas en ruta a que se refire o artigo 27 deste regulamento. Cando se trate de buques das Forzas Armadas non será precisa a incorporación de trazadores e marcadores.

2. O subministrador documentará a operación de avituallamento cun documento administrativo electrónico que se axustará ao modelo que aprobe o ministro de Facenda e Función Pública e que deberá conter, ao menos, os datos identificativos do subministrador, do destinatario e do avituallamento.

3. Se o buque ten bandeira non comunitaria, a subministración documentarase como exportación.

4. O expedidor conservará, durante o período de prescrición do imposto, o albará de circulación se o avituallamento se realizou mediante o procedemento de vendas en ruta a que se refire o artigo 27 deste regulamento.

Se o avituallamento se realizou ao abeiro do procedemento descrito no número 2 da letra B do artigo 29 deste regulamento, o expedidor deberá conservar o exemplar do documento administrativo electrónico dilixenciado polo receptor dos produtos durante o período de prescrición do imposto.»

Vinte e sete. Modifícanse a letra c) do número 3 e a letra a) do número 4 do artigo 106, que quedan redactadas da seguinte forma:

«c) A subministración de gasóleo bonificado efectuada por un retallista a un consumidor final autorizado estará condicionada a que o pagamento se efectúe mediante a utilización das tarxetas gasóleo bonificado ou cheques gasóleo bonificado a que se refire o artigo seguinte.

Sen prexuízo do anterior e do establecido no artigo 107 deste regulamento, cando o retallista sexa unha cooperativa agroalimentaria e o consumidor final sexa socio dela, a oficina xestora poderá autorizar que a subministración do gasóleo bonificado poida realizarse con condicións particulares de utilización da tarxeta gasóleo bonificado ou do cheque gasóleo bonificado.

Para ter dereito á devolución do imposto, no suposto previsto no artigo 52 ter da lei, será requisito imprescindible, no caso de que o pagamento da subministración do gasóleo se efectúe mediante a utilización dunha tarxeta gasóleo bonificado, que esta estea expedida a nome do solicitante da devolución.»

«a) Os consumidores finais de gasóleo bonificado acreditarán, en cada subministración, a súa condición ante o provedor mediante a achega da correspondente declaración subscrita para o efecto, que se axustará ao modelo que aprobe o ministro de Facenda e Función Pública.

Malia o anterior, no suposto de varias subministracións, os consumidores finais poderán acreditar a súa condición ante o provedor mediante a achega da

correspondente declaración previa, axustada ao modelo que aprobe o ministro de Facenda e Función Pública. Neste suposto, a recepción tamén poderá efectualo no lugar sinalado polo consumidor final calquera persoa distinta deste último, sempre que o receptor se encontre no dito lugar, exhiba a mencionada declaración previa e faga constar a súa relación co consumidor final.

Cando os consumidores finais reciban o gasóleo bonificado mediante importación ou por procedementos de circulación intracomunitaria deberán inscribirse previamente no rexistro territorial da oficina xestora correspondente ao lugar de consumo do gasóleo e acreditar a súa condición de «autorizados» mediante a correspondente tarxeta de inscrición no rexistro territorial.

En calquera caso, o provedor deberá comprobar que os datos que constan na declaración e os datos do receptor se corresponden coa realidade e, de ser o caso, exixirá a acreditación da identidade deste último. O incumprimento desta obrigaón determinará que se incorra na obrigaón de pagamento prevista no número 7 do artigo 8 da lei.»

Vinte e oito. Modifícanse os números 1, 5 e 6 e engádense dous novos números, 8 e 9, ao artigo 108, que quedan redactados da seguinte forma:

«1. A aplicación dos tipos reducidos establecidos nas epígrafes 1.8, 1.10.1, 1.10.2, 1.12, 1.16, 2.10, 2.13.1 e 2.13.2 do artigo 50 da lei efectuarase nas mesmas condicións que as previstas no artigo 106 anterior para a epígrafe 1.4, coas seguintes excepcións:

a) A adición de marcadores só será exixible en relación co queroseno e co gasóleo da epígrafe 1.16, de acordo co establecido no artigo 114. Para estes efectos, baixo a expresión «queroseno» incluíranse tanto o queroseno comprendido na epígrafe 1.12 coma os aceites medios comprendidos na epígrafe 2.10.

b) Non será de aplicación o disposto no artigo 106.3 e, a cambio, os retallistas deberán cumprir o establecido no número 2 deste artigo.»

«5. Nas subministracións de gas natural destinado a ser utilizado nunha central de coxeración de enerxía eléctrica e enerxía térmica útil, suxeita ao requisito de acreditación do cumprimento do rendemento eléctrico equivalente a que se refire a normativa de aplicación da Lei do sector eléctrico, ou naquelas en que tal rendemento fose debidamente auditado aplicaranse os tipos impositivos regulados nas epígrafes 1.10.1 e 1.10.2 do número 1 do artigo 50 da lei en función da porcentaxe de gas natural que corresponda imputar á produción de electricidade medida en bornes de alternador e á obtención de enerxía térmica útil e sempre que o aproveitamento final desta se produza en establecementos industriais, conforme o procedemento que se establece a continuación.

Para que os suxeitos pasivos poidan aplicar o tipo impositivo establecido na epígrafe 1.10.2 do artigo 50.1 da lei, os titulares das centrais estarán obrigados a lles comunicar a porcentaxe provisional que se aplicará sobre a cantidade subministrada de gas natural que se vai utilizar na xeración de electricidade e na produción de enerxía térmica útil. Os suxeitos pasivos deberán conservar estas comunicacións debidamente asinadas.

Para os efectos do establecido no parágrafo anterior, a porcentaxe provisional aplicable cada ano natural será a fixada como definitiva para o ano precedente e determinada en función do valor do rendemento eléctrico equivalente proporcionado á Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia ou o valor auditado debidamente e dos consumos de gas natural realizados durante ese ano.

No suposto de que a subministración de gas natural se realice a unha central de coxeración cunha planta industrial asociada e cuxo punto de subministración fose único, o suxeito pasivo poderá aplicar o tipo impositivo establecido na epígrafe 1.10.2 tanto á cantidade de gas natural que deba imputarse á produción de enerxía térmica útil como á destinada directamente á planta industrial, sempre que o titular da

central de coxeración inclúa na declaración escrita a información relativa á porcentaxe que corresponde a eses usos, nos termos que se indican nos parágrafos anteriores.

Non obstante, cando por circunstancias sobrevidas ou extraordinarias, o titular da central de coxeración xustifique que a aplicación da porcentaxe definitiva do ano anterior en función da cal se lle vai efectuar a repercusión dos tipos impositivos do gas natural difire en gran medida da que efectivamente correspondería ao ano que estea en curso, poderá comunicar outro dato ao suxeito pasivo logo de autorización da oficina xestora.

Os titulares de centrais de coxeración de electricidade e enerxía térmica útil presentarán dentro do primeiro cuadrimestre natural de cada ano, polos medios que determine o ministro de Facenda e Función Pública mediante orde ministerial, todos os datos necesarios para a determinación da cantidade de gas natural que corresponde imputar á xeración de electricidade medida en bornes de alternador e á produción de enerxía térmica útil.

6. Os suxeitos pasivos deberán efectuar a rectificación das cotas impositivas repercutidas cando o seu importe, determinado en función da porcentaxe provisional comunicada polo consumidor final, non coincida co importe das cotas que se deberían ter repercutido conforme a porcentaxe ou cantidade definitiva utilizada.

Para estes efectos, nos catro primeiros meses de cada ano natural os consumidores finais deberán comunicar aos suxeitos pasivos e á oficina xestora a porcentaxe definitiva de gas natural suxeita a cada un dos tipos establecidos nas epígrafes 1.10.1 e 1.10.2 do número 1 do artigo 50 da lei. Se no prazo dos catro meses non se comunican aos suxeitos pasivos e á oficina xestora novos datos, considerarase que non se produciu variación ningunha respecto das porcentaxes aplicables sobre a cantidade subministrada de gas natural.

A rectificación deberán efectualas os suxeitos pasivos unha vez que lles sexa comunicada a porcentaxe definitiva, e a regularización da situación tributaria efectuarase na autoliquidación correspondente ao período en que se debe efectuar tal rectificación.»

«8. Os consumidores finais do gasóleo a que lles resulte de aplicación o tipo reducido da epígrafe 1.16 do artigo 50 da lei deberán inscribirse no rexistro territorial de impostos especiais da oficina xestora correspondente ao lugar en que o dito gasóleo vaia ser utilizado na produción de enerxía eléctrica ou na coxeración de enerxía eléctrica e de calor.

9. Nos supostos de autoconsumo e subministración de produtos distintos do gas natural a que lles correspondan os mesmos tipos impositivos, será de aplicación, *mutatis mutandis*, o procedemento descrito nos números anteriores deste artigo para o gas natural.»

Vinte e nove. Suprímese o número 3 do artigo 108 bis.

Trinta. Introdúcese un artigo 108 ter, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 108 ter. *Autorizacións especiais para realizar mesturas de hidrocarburos.*

A oficina xestora poderá autorizar, cando existan razóns económicas que o aconsellen e coas condicións particulares que en cada caso se establezan con motivo da autorización, que as operacións de mestura en réxime suspensivo de produtos incluídos no ámbito obxectivo do imposto sobre hidrocarburos destinados a un depósito fiscal para mesturarse neste con outros produtos obxecto do imposto, poidan realizarse no buque que transporta os referidos produtos. O outorgamento de tal autorización estará condicionado a que a operación se leve a cabo mentres o buque estea atracado no porto en que radique o depósito fiscal.

Naqueles casos en que as instalacións dispoñan asemade de autorización para réximes alfandegueiros especiais, as operacións indicadas no parágrafo anterior deberán respectar as disposicións establecidas na normativa alfandegueira e as

condicións fixadas na respectiva autorización para os réximes alfandegueiros de que se trate.»

Trinta e un. Modifícase o artigo 110, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 110. *Avituallamento de gasóleo a embarcacións.*

1. A devolución do imposto establecida na alínea b) do artigo 52 da lei está limitada ao avituallamento de gasóleo que leve incorporados, de acordo co exposto no artigo 114, os marcadores exixibles para a aplicación do tipo reducido establecido na epígrafe 1.4 do número 1 do artigo 50 da lei e fose recibido polo subministrador con repercusión do imposto de acordo co tipo establecido para tal epígrafe. O punto de subministración deberá estar inscrito no rexistro territorial da oficina xestora correspondente á súa localización.

2. Considerarase cumprida a condición necesaria para a aplicación do tipo reducido, polo que respecta ao subministrador do gasóleo, mediante os recibos de entrega que se axustarán ao modelo que aprobe o ministro de Facenda e Función Pública.

3. Se o buque ten bandeira non comunitaria, a subministración documentarase como exportación.

4. Unha vez efectuadas as subministracións, o subministrador numerará correlativamente os recibos de entrega. A numeración será única, calquera que sexa o réxime fiscal ou alfandegueiro das operacións efectuadas.

5. O subministrador deberá levar unha conta en que se faga constar: no cargo, o gasóleo recibido, con referencia ao ARC do documento administrativo electrónico que amparou a súa circulación; na data, as subministracións efectuadas, con referencia aos recibos de entrega expedidos. O subministrador deberá conservar un exemplar destes documentos á disposición dos servizos de inspección.

6. A solicitude de devolución efectuarase por mediación dos suxeitos pasivos provedores do gasóleo, aínda que estes non sexan os propietarios do gasóleo subministrado. Con este fin, os subministradores facilitarán aos provedores do gasóleo a información necesaria para que estes poidan formalizar a solicitude de devolución a que se refire o número seguinte.

7. Os suxeitos pasivos provedores solicitarán da oficina xestora a devolución do imposto nos prazos e polos medios e procedementos electrónicos, informáticos ou telemáticos que determine o ministro de Facenda e Función Pública.»

Trinta e dous. Engádesse un artigo 129 coa seguinte redacción:

«Artigo 129. *Normas específicas sobre a primeira transformación de tabaco cru.*

1. Os establecementos en que se leve a cabo a primeira transformación do tabaco cru deberán inscribirse no rexistro territorial da oficina xestora en cuxa demarcación se instalen. Para estes efectos, enténdese por «primeira transformación do tabaco cru» o conxunto de primeiras operacións que se realizan sobre a folla de tabaco tras a súa curación que inclúan o seu corte ou fraccionamento, de forma que o produto resultante sexa susceptible de ser fumado sen transformación industrial ulterior.

2. Respecto dos establecementos a que se refire o número 1 en que exclusivamente se realicen operacións de primeira transformación do tabaco cru nos termos definidos no número anterior e en que, sen prexuízo do establecido no artigo 122 deste regulamento, a totalidade dos produtos obtidos sexa obxecto de entrega a depositarios autorizados, sexa exportada ou sexa recibida no ámbito territorial comunitario non interno, aplicaranse as seguintes regras:

a) Os seus titulares non estarán obrigados á constitución dunha garantía.

b) Nos referidos establecementos levarase unicamente un libro de almacén en soporte informático que presentará as seguintes características:

No cargo do dito libro anotaranse as entradas de tabaco cru na instalación con indicación da data de entrada, cantidades en quilogramos e subministrador identificado co seu número de identificación fiscal e CAE, se dispón del. ou, de ser o caso, o código de identificación para efectos de impostos especiais no país de orixe e o número de identificación para efectos do imposto sobre o valor engadido.

Na data anotaranse as saídas de produto con indicación da súa data, cantidade en quilogramos e comprador identificado co seu número de identificación fiscal e CAE, se dispón del, ou, de ser o caso, o código de identificación para efectos de impostos especiais no país de destino e o número de identificación para efectos do imposto sobre o valor engadido.

c) Non deberán presentar autoliquidacións cando o importe que haxa que ingresar sexa de cero euros, nin presentar declaracións recapitulativas de operacións.

d) Sen prexuízo do que estableza a normativa comunitaria, a circulación dos produtos saídos destas instalacións efectuarase ao abeiro dun albará de circulación.

3. Salvo as especialidades recollidas no número 2 deste artigo, aos demais establecementos referidos no número 1 seranlles de aplicación todas as normas previstas na lei e neste regulamento para as fábricas de elaborados do tabaco.»

Trinta e tres. Modifícase a letra c) e suprímese o segundo parágrafo da letra e) do número 1, ambos do artigo 137. Aquela queda redactada da seguinte forma:

«c) Cando se trate de vehículos automóbiles que se matriculen a nome de minusválidos para o seu uso exclusivo, o certificado da minusvalidez ou da invalidez emitido polo Instituto Nacional de Servizos Sociais ou polas entidades xestoras competentes.

A propia Administración tributaria verificará, como requisito para o recoñecemento da exención, que transcorreron polo menos catro anos desde a matriculación doutro vehículo en análogas condicións para efectos da aplicación do tipo normal do imposto sobre o valor engadido ou do desfrute da exención no imposto especial sobre determinados medios de transporte.»

Trinta e catro. Modifícase o número 2 do artigo 140, que queda redactado da seguinte forma:

«2. A presentación da autoliquidación e, de ser o caso, o pagamento simultáneo da débeda tributaria efectuarase, con carácter xeral, por cada un dos establecementos ou lugares de recepción. A oficina xestora poderá autorizar aos contribuíntes a centralización da presentación das autoliquidacións e o ingreso simultáneo da débeda tributaria, mediante a presentación dunha única autoliquidación tributaria nunha entidade colaboradora autorizada.»

Trinta e cinco. Modifícase o número 1 do artigo 145, que queda redactado da seguinte forma:

«1. Para a aplicación da redución establecida no artigo 98 da lei, os titulares dos establecementos onde se desenvolven as actividades con dereito á redución presentarán á oficina xestora correspondente ao lugar de cada establecemento unha comunicación por cada unha das actividades que cumpre os requisitos para poder gozar do dito beneficio fiscal.

O ministro de Facenda e Función Pública poderá establecer o modelo e os demais requisitos para a presentación da comunicación a que se refire o parágrafo anterior.

Cando a electricidade subministrada para regas agrícolas se realice a través de contratos cuxo titular sexa unha comunidade de regantes ou unha confederación hidrográfica, serán estas as que realicen a comunicación para se beneficiar da redución. A comunicación presentárase á oficina xestora onde radique o domicilio fiscal da comunidade de regantes ou da confederación hidrográfica.

No suposto de que o establecemento non dispoña de puntos de subministración individualizados por actividades, na comunicación deberase indicar a porcentaxe de enerxía eléctrica que en cada subministración vai ser consumida na actividade que cumpre os requisitos para a redución.»

Trinta e seis. Modifícase o número 1 do artigo 146, que queda redactado da seguinte forma:

«1. Os obrigados a solicitar a inscrición no rexistro territorial, de acordo co establecido no artigo 102.2 da lei e, de ser o caso, as comunidades de regantes, deberán figurar de alta no Censo de Empresarios, Profesionais e Retedores na epígrafe correspondente á actividade que se vaia desenvolver e quen pretenda o disfrute de exencións ou de reducións da base imponible deberá acreditar que está ao día no cumprimento das súas obrigacións tributarias.

A inscrición no Censo de Empresarios, Profesionais e Retedores non será precisa para aquelas confederacións hidrográficas cuxa electricidade subministrada se destine a regas agrícolas.»

Trinta e sete. Modifícase o número 1 do artigo 147, que queda redactado da seguinte forma:

«1. Os contribuíntes e demais obrigados tributarios por este imposto estarán obrigados a presentar as correspondentes autoliquidacións, así como a efectuar, asemade, o pagamento da débeda tributaria.

O ministro de Facenda e Función Pública establecerá o procedemento para a presentación das autoliquidacións a que se refire o parágrafo anterior.

Os contribuíntes que non sexan comercializadores ou distribuidores non estarán obrigados a presentar autoliquidacións naqueles períodos de liquidación en que non resulten cotas para ingresar.»

Trinta e oito. Engádesse unha disposición transitoria primeira coa seguinte redacción:

«Disposición transitoria primeira. *Prazo de inscrición no rexistro territorial para determinados consumidores finais de gasóleo.*

Os consumidores finais do gasóleo a que resulte de aplicación o tipo reducido da epígrafe 1.16 do artigo 50 da lei deberán inscribirse no rexistro territorial da oficina xestora correspondente ao lugar en que ese gasóleo vaia ser utilizado na produción de enerxía eléctrica ou na coxeración de enerxía eléctrica e de calor, no prazo dos tres primeiros meses do ano 2018.»

Trinta e nove. Engádesse unha disposición transitoria segunda coa seguinte redacción:

«Disposición transitoria segunda. *Prazo de inscrición no rexistro territorial para os establecementos en que se leve a cabo a primeira transformación do tabaco cru.*

Os establecementos en que se leve a cabo a primeira transformación do tabaco cru deberán inscribirse no rexistro territorial da oficina xestora en cuxa demarcación se instalen durante o primeiro mes do exercicio 2018.»

Artigo cuarto. *Modificación do Regulamento do imposto sobre os gases fluorados de efecto invernadoiro, aprobado polo Real decreto 1042/2013, do 27 de decembro.*

Introdúcense as seguintes modificacións no Regulamento do imposto sobre os gases fluorados de efecto invernadoiro, aprobado polo Real decreto 1042/2013, do 27 de decembro.

Un. Engádese un número 3 ao artigo 4, que queda redactado da seguinte forma:

«3. O rexistro de existencias deberano conservar os obrigados á súa xestión, durante o período de prescrición do imposto, no establecemento onde exerzan a súa actividade. Cando se trate de establecementos que se estendan polo ámbito territorial de máis dunha oficina xestora, deberase conservar onde radique o centro de xestión e control do dito establecemento. Cando os obrigados non dispoñan de establecemento para exercer a súa actividade, deberase conservar no seu domicilio fiscal ou nun lugar distinto previamente autorizado pola oficina xestora.»

Dous. Modifícase o artigo 5, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 5. *Declaración recapitulativa de operacións con gases fluorados de efecto invernadoiro.*

1. Os fabricantes, importadores, adquirentes intracomunitarios, revendedores e xestores de residuos deberán presentar unha declaración anual recapitulativa comprensiva das operacións de adquisición, importación, adquisición intracomunitaria, venda ou entrega, ou autoconsumo que, durante o ano natural a que a declaración se refira, realicen con gases fluorados de efecto invernadoiro obxecto do imposto.

2. Na declaración anual de operacións con gases fluorados de efecto invernadoiro consignaranse os seguintes datos:

- a) Identificación do declarante.
- b) Identificación de cada unha das persoas ou entidades coas cales o declarante efectuou operacións a que se refire o número anterior.
- c) Cantidades expresadas en quilogramos agrupadas por operador e epígrafe que corresponda de acordo co número once do artigo 5 da Lei 16/2013, do 29 de outubro, que fosen obxecto das operacións a que se refire o número anterior.
- d) Indicación de se as operacións a que se refire o número anterior están suxeitas, non suxeitas ou exentas.

3. As declaracións presentaranse durante o mes de marzo con relación ás operacións do ano natural anterior.

4. O ministro de Facenda e Función Pública fixará o procedemento e o modelo para a presentación desta declaración.»

Tres. Modifícase o número 2 do artigo 10, que queda redactado da seguinte forma:

«2. A aplicación das exencións queda condicionada a que o destino dos gases fluorados adquiridos sexa efectivamente o que xera o dereito á exención.»

Catro. Engádese unha disposición adicional primeira, coa seguinte redacción:

«Disposición adicional primeira. *Supresión da presentación de declaracións ou comunicacións subscritas para o desfrute de beneficios fiscais.*

Con efectos desde o 1 de xaneiro de 2018, suprímese a obrigação de presentar unha declaración subscrita ou, de ser o caso, unha comunicación subscrita para o desfrute dos beneficios fiscais a que fan referencia os artigos 11, 12, 13, 14, 15, 17 e a disposición transitoria segunda deste regulamento.»

Artigo quinto. *Modificación do Regulamento polo que se regulan as obrigacións de facturación, aprobado polo Real decreto 1619/2012, do 30 de novembro.*

Introdúcense as seguintes modificacións no Regulamento polo que se regulan as obrigacións de facturación, aprobado polo Real decreto 1619/2012, do 30 de novembro:

Un. Modifícase o número 4 do artigo 15, que queda redactado da seguinte forma:

«4. A rectificación realizarase mediante a emisión dunha nova factura na cal se fagan constar os datos identificativos da factura rectificada. Poderase efectuar a rectificación de varias facturas nun único documento de rectificación, sempre que se identifiquen todas as facturas rectificadas. Non obstante, cando a modificación da base impositiva teña a súa orixe na concesión de descontos ou bonificacións por volume de operacións, así como nos demais casos en que así o autorice o Departamento de Xestión Tributaria da Axencia Estatal de Administración Tributaria, non será necesaria a identificación das facturas e abondará coa determinación do período a que se refiren.

O Departamento de Xestión Tributaria da Axencia Estatal de Administración Tributaria poderá autorizar outros procedementos de rectificación de facturas, logo de solicitude dos interesados, cando quede xustificado polas prácticas comerciais ou administrativas do sector de actividade de que se trate.»

Dous. Modifícase o artigo 18, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 18. *Prazo para a remisión das facturas.*

A obrigación de remisión das facturas que se establece no artigo 17 deberase cumprir no mesmo momento da súa expedición ou ben, cando o destinatario sexa un empresario ou profesional que actúe como tal, antes do día 16 do mes seguinte a aquel en que se producise a devindicación do imposto correspondente á citada operación ou, no caso das operacións acollidas ao réxime especial do criterio de caixa ou de facturas rectificativas, antes do día 16 do mes seguinte a aquel en que se realizase a operación ou se expedise a factura respectivamente.»

Tres. Modifícanse os números 1, 2, 3, 6 e 7 da disposición adicional cuarta, que quedan redactados da seguinte forma:

«1. Expediranse de acordo co establecido nesta disposición as facturas que documenten as prestacións de servizos en que concorran os requisitos seguintes:

a) Que consistan en prestacións de servizos en cuxa contratación interveñan como mediadores en nome e por conta allea empresarios ou profesionais que teñan a condición de axencias de viaxes de acordo coa normativa propia do sector.

b) Que, calquera que sexa a condición do destinatario, solicite á axencia de viaxes a expedición da factura correspondente a tales servizos.

c) Que se trate de calquera dos seguintes servizos:

a') Transporte de viaxeiros e as súas equipaxes;

b') Hostalaría, acampada e balneario;

c') Restauración e cátering;

d') Arrendamento de medios de transporte a curto prazo;

e') Visitas a museos, galerías de arte, pinacotecas, monumentos, lugares históricos, xardíns botánicos, parques zoolóxicos e parques naturais e outros espazos naturais protexidos de características similares;

f') Acceso a manifestacións culturais, artísticas, deportivas, científicas, educativas, recreativas, feiras e exposicións;

g') Seguros de viaxes.

2. Estas facturas deberán conter os datos ou requisitos que se indican a continuación, sen prexuízo da posibilidade de incluír calquera outra mención:

a) A indicación expresa de que se trata dunha factura expedida pola axencia de viaxes ao abeiro do previsto nesta disposición adicional.

b) Os datos e requisitos a que se refire o artigo 6 ou, de ser o caso, o artigo 7 deste regulamento. Non obstante, como datos relativos ao obrigado a expedir a factura a que se refire o punto 1.c), d) e e) do artigo 6 e o número 1.d) do artigo 7, faranse constar os relativos á axencia de viaxes e non os correspondentes ao empresario ou profesional que presta o servizo a que se refire a mediación.

c) Adicionalmente, as facturas expedidas deberán conter unha referencia inequívoca que identifique todos e cada un dos servizos documentados nelas, así como as mencións a que se refire o punto 1.c), d) e e) do artigo 6 do destinatario das operacións. Así mesmo, estas facturas deberán expedirse en serie separada do resto.

3. Os servizos de mediación en nome e por conta allea relativos aos servizos que a axencia de viaxes preste ao destinatario destes poderán tamén ser documentados pola axencia mediante as facturas a que se refire esta disposición adicional. En tal caso, na correspondente factura deberán figurar por separado os datos relativos ao mencionado servizo de mediación que deban constar en factura segundo o previsto neste regulamento.»

«6. As axencias de viaxes que expidan estas facturas deberán anotalas no libro de rexistro de facturas expedidas, previsto no artigo 63 do Regulamento do imposto sobre o valor engadido, aprobado polo Real decreto 1624/1992, do 29 de decembro. Tales anotacións deberán realizarse de maneira que os importes correspondentes ás operacións a que se refire o número 1 desta disposición poidan ser diferenciados dos importes correspondentes aos importes dos servizos a que se refire o número 3 e dos importes correspondentes a operacións recollidas noutros documentos ou facturas distintas.

7. As axencias de viaxes que expidan estas facturas deberán consignar, de ser o caso, a seguinte información na declaración anual de operacións con terceiras persoas:

a) En concepto de vendas, a información relativa aos servizos documentados mediante as referidas facturas, debidamente diferenciada.

b) En concepto de compras, a información relativa ás prestacións de servizos en cuxa realización interveñen actuando como mediadoras en nome e por conta allea a que se refire esta disposición, debidamente diferenciada.»

Artigo sexto. *Modificación do Real decreto 3485/2000, do 29 de decembro, sobre franquías e exencións en réxime diplomático, consular e de organismos internacionais, e de modificación do Regulamento xeral de vehículos, aprobado polo Real decreto 2822/1998, do 23 de decembro.*

Introdúcense as seguintes modificacións no Real decreto 3485/2000, do 29 de decembro, sobre franquías e exencións en réxime diplomático, consular e de organismos internacionais, e de modificación do Regulamento xeral de vehículos, aprobado polo Real decreto 2822/1998, do 23 de decembro:

Un. Modifícase o número 1 e engádense dous novos números, 3 e 4, no artigo 1, coa seguinte redacción:

«1. As franquías alfandegueiras e fiscais á importación, as exencións do imposto sobre o valor engadido nas entregas e adquisicións intracomunitarias de bens e prestacións de servizos, así como as exencións previstas na Lei 38/1992,

do 28 de decembro, de impostos especiais, no marco das relacións diplomáticas, consulares e de organismos internacionais, aplicaranse co alcance e condicións e seguindo o procedemento establecido no presente real decreto.»

«3. O preceptuado neste real decreto aplicarase sen prexuízo do disposto nos convenios internacionais que formen parte do ordenamento interno español, así como nos acordos de sede dos organismos internacionais.

4. Para efectos deste real decreto, entenderase por organismo internacional calquera entidade con personalidade xurídica internacional propia e capacidade de obrar nacida do acordo de, polo menos, dous Estados soberanos.»

Dous. Modifícanse os números 1, 3 e 4, e engádesse un número 6 no artigo 3, que quedan redactados da seguinte forma:

«1. Estarán exentas do imposto sobre o valor engadido:

a) As entregas de bens cuxa importación estivese exenta de acordo co disposto nas alíneas a), b), c) e d) do número 1 do artigo 2 do presente real decreto.

b) As entregas e os arrendamentos de edificios ou parte deles e dos terreos anexos, adquiridos ou arrendados por Estados estranxeiros para seren utilizados como sede das súas representacións diplomáticas ou oficinas consulares ou como residencia do xefe da misión diplomática ou xefe da oficina consular cando, neste último caso, se trate de funcionarios consulares de carreira.

Entenderase que forman parte da sede dunha representación diplomática ou oficina consular os locais destinados a albergar os servizos ou oficinas que a integran e que consten nos rexistros do Ministerio de Asuntos Exteriores e de Cooperación como parte da representación diplomática ou oficina consular de que se trata.

A exención esténdese ás execucións de obra, con ou sen achega de materiais, directamente formalizadas entre o correspondente Estado estranxeiro e o contratista, que teñan por obxecto a construción, reforma, ampliación ou rehabilitación dos edificios a que se refire o parágrafo anterior, así como aos traballos de reparación ou conservación dos mesmos edificios cando o seu importe, referido a cada operación illada, exceda os 750 euros.

c) As entregas de material de oficina para uso oficial cando o importe total das documentadas en cada factura exceda os 300 euros.

d) As subministracións de auga, gas, electricidade e combustibles, así como as prestacións de servizos de telecomunicacións, radiotelegrafía, de vixilancia e seguridade, efectuadas para os locais das representacións diplomáticas ou oficinas consulares, así como da residencia do xefe da misión diplomática ou do xefe dunha oficina consular cando, neste último caso, se trate dun funcionario consular de carreira.

e) As seguintes prestacións de servizos efectuadas para uso oficial das representacións diplomáticas ou oficinas consulares:

- A prestación de servizos de consultoría.
- Os servizos de tradución, corrección ou composición de textos e os prestados por intérpretes.
- Os servizos de limpeza.»

«3. As exencións das operacións mencionadas no número 1 anterior e as condicións para facelas efectivas serán aplicables aos organismos internacionais con sede ou oficina en España e aos membros con Estatuto diplomático de tales organismos, salvo que os acordos de sede establezan outros límites ou condicións, que serán os aplicables.

Para efectos da aplicación do previsto en convenios ou tratados internacionais que só recoñezan a exención do imposto no suposto de operacións que se

cualifiquen como importantes, entenderase que reúnen este requisito aquelas cuxa base impositiva sexa igual ou superior a 300 euros.

4. Estarán exentas as entregas de bens ou as prestacións de servizos reguladas no número 1 deste artigo, que se entendan realizadas no territorio de aplicación do imposto, cando os destinatarios de tales bens ou servizos sexan as persoas ou entidades a que se refire o artigo 2 do presente real decreto, acreditadas ou con sede noutro Estado membro e que xustifiquen a concesión polas autoridades competentes do Estado de destino do dereito a adquirir os mencionados bens ou servizos con exención.

Cando o acordo de sede dunha entidade a que se refire o artigo 2 deste real decreto, acreditada ou con sede noutro Estado membro, estableza outras exencións, serán igualmente aplicables nas condicións reguladas no artigo 10.»

«6. En ningún caso as exencións previstas neste artigo se estenderán aos membros con estatuto diplomático das misións diplomáticas, oficinas consulares e organismos internacionais que sexan nacionais españoles ou residentes fiscais en España con carácter previo á súa incorporación á sede ou oficina en España.»

Tres. Engádese un artigo 3.bis coa seguinte redacción:

«Artigo 3 bis. *Entregas de bens ás persoas a que se refire o artigo 2, acreditadas en país distinto dun Estado membro da Comunidade.*

As entregas de bens que se entendan realizadas no territorio de aplicación do imposto sobre o valor engadido, cando os destinatarios de tales bens sexan as persoas a que se refire o artigo 2 do presente real decreto, con residencia habitual nun país distinto dos Estados membros da Comunidade estarán exentas nos termos do artigo 21. 2.º A) da Lei 37/1992, do 28 de decembro, do imposto sobre o valor engadido, conforme o procedemento previsto para as entregas de bens a viaxeiros.»

Catro. Modifícanse os números 2 e 4 do artigo 8, que quedan redactados da seguinte forma:

«2. Os destinos indicados nas alíneas d) e e) do número anterior deberán ser obxecto de comunicación previa ao centro xestor. Para estes efectos, os beneficiarios da franquía ou exención deberán presentar a referida comunicación ao Ministerio de Asuntos Exteriores e de Cooperación, con indicación detallada das características da operación, do seu destinatario e a acreditación, de ser o caso, do dereito á franquía ou exención deste último. O Ministerio de Asuntos Exteriores e de Cooperación remitirá a comunicación ao centro xestor.

Non obstante, a comunicación tamén se poderá efectuar dentro dos tres meses seguintes á súa venda ou transferencia cando se trate do destino mencionado na alínea d).»

«4. A realización das operacións sinaladas no número 2 sen comunicación determinará a ineficacia da franquía ou exención, con liquidación ou ingreso, a cargo dos beneficiarios, dos dereitos ou impostos correspondentes ao momento en que se efectuaron as entregas previas, adquisicións intracomunitarias ou importacións exentas e aboamento dos xuros que procedan, con aplicación, para efectos do imposto sobre o valor engadido, do procedemento previsto no artigo 73, número 3, parágrafo terceiro, letra a).1.º, do Regulamento do imposto sobre o valor engadido, aprobado polo Real decreto 1624/1992, do 29 de decembro, para a liquidación das operacións asimiladas ás importacións.»

Cinco. Modifícase o artigo 9, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 9. *Cesamento de actividade dos beneficiarios das franquías.*

Os axentes diplomáticos, os funcionarios consulares de carreira e os funcionarios con estatuto diplomático que exerzan as súas funcións en organismos internacionais con sede ou oficina en España deberán dar aos obxectos de uso admitido con franquía ou exención de dereitos e impostos regulados neste real decreto algún dos destinos previstos no artigo 8 anterior, no prazo máximo de tres meses, contados a partir da data do seu cesamento.

No caso de vehículos automóbiles importados ou adquiridos con exención nos termos previstos neste real decreto que fosen utilizados polas persoas mencionadas no parágrafo anterior durante un período superior a doce meses antes do seu cesamento, non se perderá a exención do imposto sobre o valor engadido sempre que siga afecto ao seu patrimonio persoal durante, ao menos, catro anos.»

Seis. Modifícanse os números 2 e 3 e engádese un novo número 4 ao artigo 10, que quedan redactados da seguinte forma:

«2. a) As exencións reguladas no número 4 do artigo 3 do presente real decreto aplicaranse directamente mediante a presentación do certificado axustado ao modelo sinalado na disposición adicional terceira deste real decreto que xustifique a concesión polas autoridades competentes do Estado membro de destino do dereito a adquirir os mencionados bens ou servizos con exención.

No caso de non poder presentar o certificado debidamente cuberto no momento de realizarse a operación, a exención deberase facer efectiva seguindo o procedemento recollido no número 3 seguinte.

O certificado deberá ir visado cando a normativa do Estado membro de destino non exonere desta obrigaón.

b) A acreditación para adquirir bens ou servizos noutros Estados membros con exención poderán solicitala as persoas ou entidades a que se refire a alínea a) anterior, acreditadas ou con sede no territorio de aplicación do imposto, consonte o procedemento que determine o ministro de Facenda e Función Pública e utilizando os formularios aprobados para o efecto.

3. As demais exencións do artigo 3 faranse efectivas mediante o reembolso das cotas soportadas por repercusión, logo de solicitude do destinatario das operacións exentas, con suxeición ao seguinte procedemento:

a) As solicitudes de devolución deberanse referir ás cotas soportadas en cada trimestre natural e formularanse no prazo dos seis meses seguintes á terminación do período a que correspondan. Con elas achegaranse as facturas ou xustificantes contables orixinais ou unha copia cotexada pola misión diplomática, oficina consular de carreira ou organismo internacional correspondente, que deberán cumprir os requisitos exixidos polo Regulamento polo que se regulan as obrigaóns de facturación, aprobado polo Real decreto 1619/2012, do 30 de novembro.

b) As mencionadas facturas ou xustificantes contables deberán ser devoltos aos interesados cando estes así o soliciten, unha vez efectuadas as comprobacións oportunas e facendo constar sobre eles as expresións «IVE reembolsado» ou «IVE non reembolsable», segundo proceda.

c) As peticións de franquía ou exención seguirán o procedemento regulado na alínea a) do número 1 anterior.

No caso das exencións reguladas no número 4 do artigo 3 do presente real decreto cando o certificado se presenta con posterioridade á realización da operación, este deberase achegar coa factura para a súa tramitación ante o centro xestor. O certificado deberá ir visado cando a normativa do Estado membro de destino non exonere desta obrigaón.

Ademais, non se requirira que a petición de franquía ou exención sexa asinada polo xefe da misión, da oficina consular, ou polo secretario xeral ou a persoa que exerza a representación e dirección do organismo internacional.

4. Cando un convenio ou o acordo de sede dun organismo internacional prevexa unha exención previa ou directa para as operacións que teñan por destinatario o dito organismo ou o seu persoal, aplicarase o procedemento previsto no número 1 deste artigo.»

Sete. Modifícase o número 1 do artigo 12, que queda redactado da seguinte forma:

«1. Admitirase con franquía ou exención de toda clase de dereitos e impostos a importación, a entrega, o arrendamento con opción de compra ou a adquisición intracomunitaria dos seguintes vehículos:

a) Automóviles que importe, arrende con opción de compra ou adquira o Estado estranxeiro correspondente, que sexan razoablemente precisos para as necesidades da misión e das oficinas consulares de carreira, dentro dos límites de aplicación do principio de reciprocidade. Estes automóviles deberanse dedicar exclusivamente ao servizo oficial.

b) Automóviles que importen, arrenden con opción de compra ou adquiran organismos internacionais con sede ou oficina en España, dentro dos límites e coas condicións fixadas nos respectivos convenios internacionais.

c) Automóviles que importen ou adquiran no número de unidades que fixe o ministro de Facenda e Función Pública, os axentes diplomáticos e os funcionarios consulares de carreira para o seu uso e o do seu cónxuxe e fillos, sempre que convivan e dependan economicamente do titular, non exerzan ningunha actividade lucrativa en España e estean debidamente acreditados e documentados polo Ministerio de Asuntos Exteriores e de Cooperación.

d) Automóviles que importen ou adquiran os funcionarios con estatuto diplomático dos organismos internacionais con sede ou oficina en España. As condicións para a aplicación da franquía serán as mesmas que as previstas na alínea c) salvo cando os acordos de sede establezan outras condicións, que serán as aplicables.

e) Automóviles que importen ou adquiran, no número de unidades que fixe o ministro de Facenda e Función Pública, os membros do persoal técnico-administrativo das misións diplomáticas acreditadas e residentes en España e dos organismos internacionais con sede ou oficina en territorio español, así como os empregados consulares das oficinas consulares de carreira acreditadas e residentes en España sempre que, en todos os casos, non sexan españois nin teñan residencia permanente en España e estean debidamente aceptados e documentados polo Ministerio de Asuntos Exteriores e de Cooperación nas correspondentes categorías. Non obstante, cando os convenios internacionais polos que se crean os organismos internacionais ou os acordos de sede destes establezan outros límites ou requisitos, serán estes os aplicables ao persoal técnico-administrativo dos organismos internacionais.

f) Automóviles que adquiran as persoas ou entidades a que se refiren os parágrafos anteriores deste punto, acreditadas ou con sede noutro Estado membro e que xustifiquen a concesión polas autoridades competentes do Estado de destino do dereito a adquirir os mencionados automóviles con exención.»

Oito. Modifícase o número 1 do artigo 13, que queda redactado da seguinte forma:

«1. A aplicación das exencións a que se refire a alínea f) do número 1 do artigo 12 anterior efectuarase con suxeición ao procedemento regulado no número 2 do artigo 10 do presente real decreto.

No caso de non poder presentar o certificado debidamente cuberto no momento de se realizar a operación, a exención deberase facer efectiva seguindo o procedemento recollido no número 3 do mencionado artigo 10.»

Nove. Engádesse un artigo 14 bis coa seguinte redacción:

«Artigo 14 bis. *Transmisión dos vehículos que se beneficiasen da exención noutros Estados ou territorios que non formen parte da Unión Europea.*

Os vehículos provistos de motor mecánico para circular por estrada importados a que resulte de aplicación a exención contida no artigo 28, número dous, ordinal 4.º, da Lei 37/1992, do 28 de decembro, do imposto sobre o valor engadido, non poderán ser transmitidos, cedidos ou arrendados dentro dos doce meses posteriores á importación, salvo causa xustificada.»

Dez. Modifícase a disposición adicional segunda, que queda redactada da seguinte forma:

«Disposición adicional segunda. *Exencións relativas á Organización do Tratado do Atlántico Norte.*

A aplicación das exencións relativas á Organización do Tratado do Atlántico Norte e aos Estados parte do dito tratado continuarán rexéndose polo previsto no Real decreto 160/2008, do 8 de febreiro, sen prexuízo da aplicación supletoria dos artigos 8, 9 e 10 deste real decreto.»

Once. Engádesse unha disposición adicional terceira coa seguinte redacción:

«Disposición adicional terceira. *Certificado acreditativo do dereito á exención.*

O certificado a que se refire o artigo 10.2.a) e 3.c) deste real decreto é o regulado no artigo 51 e no anexo II do Regulamento de execución (UE) n.º 282/2011 do Consello, do 15 de marzo de 2011, polo que se establecen disposicións de aplicación da Directiva 2006/112/CE, relativa ao sistema común do imposto sobre o valor engadido, conforme o modelo aprobado por cada un dos Estados membros no seu respectivo territorio.»

Artigo sétimo. *Modificación do Real decreto 1065/2007, do 27 de xullo, polo que se aproba o Regulamento xeral das actuacións e dos procedementos de xestión e inspección tributaria e de desenvolvemento das normas comúns dos procedementos de aplicación dos tributos.*

Incorpórase o número un.89 na disposición adicional primeira do Real decreto 1065/2007, do 27 de xullo, polo que se aproba o Regulamento xeral das actuacións e dos procedementos de xestión e inspección tributaria e de desenvolvemento das normas comúns dos procedementos de aplicación dos tributos, que queda redactado da seguinte forma:

«89. Procedemento de autorización doutros procedementos de rectificación de facturas, de acordo co previsto no artigo 15.4, segundo parágrafo, do Regulamento polo que se regulan as obrigacións de facturación, aprobado polo Real decreto 1619/2012, do 30 de novembro.»

Disposición transitoria única. *Opción polo diferimento do ingreso das cotas do imposto sobre o valor engadido á importación para determinados suxeitos pasivos.*

Os suxeitos pasivos que tributen exclusivamente ante unha Administración tributaria foral poderán exercer a opción a que se refire o artigo 74.1 do Regulamento do imposto sobre o valor engadido, aprobado polo Real decreto 1624/1992, do 29 de decembro, para

as cotas liquidadas pola alfándega correspondentes ao período do mes de febreiro de 2018 e seguintes, até o día 15 de xaneiro de 2018.

Disposición derogatoria única.

Suprímense os artigos 17, 21, 43.1.b), 52, 53, 57, 59, 80, 86, 91.5, 100, 104, 105, 106.1 e 2, 118 e 119 do Regulamento do imposto sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados, aprobado polo Real decreto 828/1995, do 29 de maio.

Disposición derradeira primeira. *Título competencial.*

Este real decreto apróbase ao abeiro do disposto no artigo 149.1.14.^a da Constitución, que atribúe ao Estado a competencia en materia de facenda xeral.

Disposición derradeira segunda. *Entrada en vigor.*

Este real decreto entrará en vigor o día 1 de xaneiro de 2018. Non obstante:

- a) O disposto no número cinco do artigo terceiro será de aplicación a partir do 1 de xaneiro de 2020.
- b) O disposto no primeiro parágrafo do número tres, nos números seis, vinte e cinco, vinte e seis e trinta e un do artigo terceiro será de aplicación a partir do 1 de xaneiro de 2019.
- c) O disposto no número quince do artigo terceiro, no que respecta á introdución dos números 10 e 11 do artigo 50, será de aplicación a partir do 1 de xaneiro de 2020.

Dado en Madrid o 29 de decembro de 2017.

FELIPE R.

O ministro de Facenda e Función Pública,
CRISTÓBAL MONTORO ROMERO